

ĒRĢĻU NOVADA ZINĀS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 6 (67)

2012. jūnijs

ĪSSIŅAS PAR NORISĒM PAŠVALDĪBĀ

✓ **LTV1 21. jūnijā pl. 21.15 „BLAUMAŅA SILMAČU RAIBAIS MŪŽS”.**

1. jūnijā R.Blaumaņa „Brakos” viesojās Latvijas TV1 radošā grupa – Mārīte Balode, Latvijas Kultūrakadēmijas rektors Jānis Siliņš, zinātnieks docents Raimonds Briedis un aktrise Dita Lūriņa.

Kad tuvojas Līgo laiks, klāt ir arī „Skroderdienas...” Šogad lugai –110, bet pašam Blaumanim gadu mijā apritēs 150. Būs lieli svētki!!!

Vai var vēl labāk ievadīt jubileju kā ar „Skroderdienām Silmačos”? Un kur gan citur, ja ne Brakos? Tur 3 nedēļās piedzimst šī luga, tur noskatīts ne viens vien prototips, tur no tuvējām mājām kaimiņi nākuši līgot! Tur, veidojot šo izzinoši izklaidējošo video-filmu par Blaumani un „Skroderdienām Silmačos” kopā ar TV radošo grupu Mārīti Balodi, Jāni Siliņu, Egilu Kurpnieku būs Silmaču jaunā saimniece DITA LŪRIŅA. Viņa „mājās” sauks visus Silmaču ļaudis – aktierus un uzvedumus, kas paaudžu paaudzēs spēlējuši šajā neparastajā Blaumaņa lugā, kas tautā ierakstījusies jau kā Jāņu rituāls. Atcerēsimies, uzzināsim un ļausimies pārvērtībām, kuras komentēs literatūras un Blaumaņa dzīves zinātnieki: Anna Kuzina un Raimonds Briedis, bet pierādīs dažādu gadu teātru izrāžu fragmenti.

✓ **Ar 2012. gada 1. jūniju Ērgļu novada apdzīvotā vietā „Kaļvukalns” ir uzstādīta ceļazīme Nr. 534 „Autobusu pietura”.**

Autobusu pieturvietu ir uzstādīta, pamatojoties uz „Kaļvukalna” tuvumā dzīvojošo iedzīvotāju un Ērgļu novada pašvaldības lūguma. Sabiedriskās autotransporta pieturvietas izveidi veica VAS „Latvijas Valsts ceļi” Vidzemes reģiona Madonas nodaļa. Pieturvietai nebūs tarifa pieturas statuss, bet pasažieri nepieciešamības gadījumā to varēs izmantot kā pieturvietu uz pieprasījuma.

✓ **Skolēnu vasaras brīvlaikā autobuss maršrutā Ērgļu-Katrīna kursēs otrdienās un piektdienās ar atiešanas laiku no Ērgļiem plkst. 13.50**

✓ **Informācija Ērgļu bibliotēkas apmeklētājiem.**

Sakarā ar darbinieku kārtējiem atvaļinājumiem no 01.06. līdz 01.09 bibliotēka apmeklētājiem atvērta:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās	10 - 18
Sestdienās	9 - 13
Svētdienās, pirmdienās	slēgta

✓ **SIA „Madonas namsaimnieks” informē, ka no 01.06.2012. gada Ērgļu ciema teritorijā daudzdzīvokļu mājām un juridiskām personām ir izmainīts sauso sadzīves atkritumu izvešanas grafiks. Izvešanas diena tiek pārcelta uz ceturtdienu.**

Izvešanas grafiks konteineru laukumiem daudzdzīvokļu mājām un juridiskajām personām no 1. jūnija 2012. gada:

1.; 7.; 14.; 21.; 28.	jūnijs
5.; 12.; 19.; 26.	jūlijs
2.; 9.; 16.; 23.; 30.	augusts
6.; 13.; 20.; 27.	septembris
4.; 11.; 18.; 25.	oktobris
1.; 8.; 15.; 22.; 29.	novembris
6.; 13.; 20.; 27.	decembris

✓ **26. maijā Ērgļos notika piedzīvojumu sacensības „Līdzsvars”.** Šo sacensību moto ir „Piedzīvojums ķermenim un prātam”, kurās ir nozīme ne tikai fiziskajai sagatavotībai, bet arī pārbaudījums zināšanām, atjautībai un komandas sadarbībai. Sacensībās piedalīties var gan iesācēji, gan cilvēki ar sagatavotību. Ērgļu sacensību posmā uzvars tika likts uz velo pārbraucieniem un orientēšanos nakts apstākļos. Ģimeņu dalībniekiem sacensības ritēja diennakts gaišajā laikā. Tā reizē ir lieliska iespēja iepazīties ar konkrētajām vietām, kur noris sacensības.

Ērgļu sacensību posmā piedalījās: sporta klasē 14 komandas, tautas klasē 17 komandas, ģimenes klasē 13 komandas.

Latvijas sieviešu un vīru koru salidojums Ērgļu novada „Meņģeļos”

Ieskandinot nākamās Dziesmu un deju svētkus Brāļu Jurjānu dzimtas mājās „Meņģeļos”, 2. jūnijā notika Latvijas sieviešu un vīru koru salidojums.

„Tā ir tradīcija, kas reizi piecos gados kopā pulcina visus sieviešu un vīru korus – Latvijas sieviešu un vīru dziesmu svētki. Ar pirmo sieviešu koru salidojumu 1959. gadā Smiltēnē un vīru koru salidojumu 1960. gadā Jelgavā aizsākās viendabīgo koru salidojumu tradīcija,” stāstīja salidojuma mākslinieciskā vadītāja, diriģente Aira Birziņa.

Pasākumā piedalījās apmēram divi tūkstoši Latvijas sieviešu un vīru koru dziedātāju, pūtēju orķestri no Madrienas, Madonas un Birzgaļes. Koncerta režisors – Uģis Brikmāns, mākslinieciskā vadītāja – Aira Birziņa, scenogrāfs – Ivars Mailītis, organizatori: Iveta Ārgale, Līga Ribicka, Lauris Goss un Sandra Avotiņa. Virsdiriģenti: Edgars Račevskis, Jānis Zirnis, Arvīds Platpers, Romāns Vanags, Ivars Cinkuss u.c.

Jau pulksten deviņos pie laipnajām un smaidīgajām reģistratorēm pieteicās pirmie koru pārstāvji. Līdz 10.30, salidojuma atklāšanas brīdī, bija sabraukuši 77 kori. Lai piedalītos konkursā, sieviešu kori līdzī veda to krāšņāko un smaržīgāko zaļu tēju pušķi, kurus iekarina gluži jaunajos, baltajos tieši šim nolūkam darinātajos siena zārdos. Un drīz vien skatītāju acis priecēja skaistie vasaras ziedi un interesantas kompozīcijas. Vīru kori savukārt atveda dzidrāko un prieka pilnāko avota ūdeni. Nākamajā dienā krāšņie tēju zaļu pušķi un trauki ar avota ūdeni tika novietoti stajlaugšā, kur tie vēl šobrīd ir apskatāmi.

Visas dienas garumā katrs koris īpaši viesu grāmatā varēja uzrakstīt savu vēlējumu Brāļu Jurjānu muzejam. Šie vēlējumi ļaus muzeja darbiniekiem smelties pozitīvo enerģiju vēl ilgi, ilgi. Paldies Inesei Mailītei par viesu grāmatas ideju un tās realizēšanu!

Savukārt pie pirtīņas audējiņas no lietišķās mākslas studijas „Ērgļi” tēju zālēs krāsoja dziju. Šoreiz tika izmantotas gaiļbikses un strutenes. Kā atzina pašas audējas: visskaistākās krāsas varot nokrāsot, raugoties skaistajā Pulgosnī un brīnišķīgajos „Meņģeļos”.

Salidojuma dalībnieki varēja iegādāties arī dažādus suvenīrus, bet ar garšīgiem ēdieniem cienāja „Kores” un Kokneses bufetes meitenes.

Laiks šoreiz dziedātājus nelutināja, ik pēc brīža lija lietus, taču tos, kuri bija saģērbušies atbilstoši laika apstākļiem, nekāds slapjums un aukstums nespēja nobie-

dēt. Netraucēja arī tas, ka koncertu nācās pārcelt no lielā, stāvā kalna uz pagalmu – jo ciešāk kopā, jo draudzīgāk. Koncerta vadītājam Edgaram Raginskim dziesmu izpildījuma kārtību nācās pamainīt un, kamēr pelēkais lietus mākonis vēl nelidzinājās virs galvām, spēlēja pūtēju orķestri, taču to varēnās skaņas tikai nedaudz aizkavēja krietnās ūdens šaltis, kas sāka plūst no debesīm. Dziedātājus tas nenobiedēja, un lielākā daļa no koncerta repertuāra dziesmām tika izdziedātas. Virsdiriģenti šoreiz bija pirmie, kas uzsāka dančus ragu skaņu pavadījumā. Diriģents Arvīds Platpers atzina, ka varot tikai apbrīnot, kāds gara spēks ir tautas labākajai daļai – kora dziedātājiem!

Paldies visiem, kas ņēma dalību salidojuma sagatavošanā un vadīšanā. Paldies dziedātājiem! Tiksimies nākamajā gadā Dziesmu un deju svētkos Rīgā!

Terēza Kaimiņa,
kultūras projektu vadītāja

Ērgļu Mākslas un mūzikas skolas izlaidums

Ar emocionālu un lirisku Naura Trukšņa atskaņoto saksofonu skaņdarbu iesākās šī mācību gada Ērgļu Mākslas un mūzikas skolas noslēguma darbu aizstāvēšana un izlaidums. Muzikālos priekšnesumus demonstrēja mūzikas nodaļas absolventi un tie audzēkņi, kuriem skola būs jābeidz nākamajā gadā.

Atskaņotos skaņdarbus audzēkņi bija sagatavojuši ĒMMS noslēguma eksāmeniem. Andras Marijas Rudzītes izpildījumā dziedājām K.Čurloņa „Mazurku”, skolotāja Marija Taškāne, Evijas Dāves – J.Mediņa „Gavoti”, skolotājs Ivars Rutmanis, Judītes Žigures – V. A. Mocarta „Sonatīni”, bet Kristiāns Veibs atskaņoja populārās mūzikas variācijas, abi skolotājas Jolantas Grases audzēkņi.

Gan mākslas, gan mūzikas nodaļas audzēkņu, skolotāju un vecāku ilgaus un neatlaidīgais darbs ir nesis augļus, jo nav jau noslēpums, ka jāpieliek daudz pūļu, pacietības un neatlaidības, lai audzēkņi apgūtu zināšanas un prasmes sešu, septiņu vai astoņu gadu garumā.

Mākslas nodaļā bija mūsu „lielais izlaidums” – desmit audzēkņi izstrādājuši un nodevuši skolotāju un skatītāju vērtēšanai savus noslēguma darbus. Maira Antēna prezentēja savus gleznojumus „Sapņu dejas”, noslēguma darba vadītāja skolotāja Iveta Pedele. Oskars Nikolajevs bija izstrādājis spēli un apgleznojis dekoratīvu spēļu galdiņu „Sniega maratons” pēc plaši pazīstamās spēles „Cirks” principiem, skolotāja Vizma Veipa, Kaspars Nikola-

jevs izveidojis sniega dēļu vizuālā noformējuma variantus „Mans adrenalīns”. Santa Helēna Pedele savu noslēguma darbu izstrādāja gleznošanā, veidojot savu pašportretu popārta manierē, izmantojot gan datorgrafiku, gan reālu gleznojumu „SHP”, Sofija Sintija Reine izveidoja motocikla apgleznojumu „Četraktu mūzika”. Sintija Reinholde izveidoja neparastu sienas dekoru kolekciju „Dzīvnieki”. Visiem četriem iepriekšminētajiem audzēkņiem noslēguma darbu vadītājs skolotājs Andris Džiguns. Evija Suseja savu noslēguma darbu „Evija džungļos” izstrādāja mācību priekšmetā mākslas valodas pamati, gleznojot variācijas par 20.gs. sākuma naivisma virziena mākslinieka A.Ruso darbiem, gleznā attēlojot savu pašportretu un mīļāko dzīvnieku, skolotāja Vizma Veipa. Sabīne Svilpe gleznoja pilnīgu oriģināldarbu „Sabīne Parīzē”, par iedvesmas avotu izmantojot savus ceļojumos gūtos iespaidus, skolotāja Iveta Pedele. Edijs Žuks skolotāja Andra Džiguna vadībā izstrādāja interesantu skrituļdēļu vizuālo noformējumu „Bez oranžajām riepīņām”.

Kāpēc tāds darba nosaukums? Cienījamie skatītāji, aizejiet un aplūkojiet pašī, jo

ĒMMS audzēkņu noslēguma darbus visas vasaras garumā interesentiem ir iespēja redzēt Ērgļu Saieta namā.

Vizma Veipa,
ĒMMS mākslas nodaļas vadītāja

Ērgļu novada pašvaldības domē

Pārskats par 2012. gada 24. maijā domes sēdēs pieņemtajiem lēmumiem

► Dome izskatīja ilggadējā Madonas mūzikas skolas direktora Arta Kumsāra iesniegumu, kurā lūgts finansāli atbalstīt viņa uzrakstītās grāmatas „Stipruma grāmata” izdošanu un nolēma finansāli atbalstīt grāmatas izdošanu, piešķirot tipogrāfijas izdevumiem Ls 500,00 no Ērgļu novada pašvaldības budžeta līdzekļiem.

Iesniegumā grāmatas autors sniedzis izklāstu par uzrakstīto grāmatu. Tā ir Latvijas kultūrvēstures memuārievirzes grāmata (makets 960 lpp.), kura ietver laiku no Jersikas karaļvalsts (9.gs.) līdz mūsdienām, kas ir vēltāta Latvijas kultūrvēstures tēmām, daudz vietas atvēlot Jānim Cimzem, Jurjānu Andrejam, Jāzepam Vītolam, Emīlam Dārziņam, Vīgneru Ernestam, grāmatā daudz aizmirsta un nezināma materiāla par Andreju Jurjānu un viņa brāļiem, skolotāju Tēraudu, Ausekli, Kārli Skalbi Ērgļos, atainoti mazzināmi un intriģējoši fakti par I, IV, IX un vēl daudziem padomju laika Dziesmu svētkiem, par kokļu spēles atjaunošanu Latvijā, par mākslas skolu iedibināšanu Latvijā, par muzikālās iz-

glītības uzplaukuma veidošanas 60 neaizmirstamajiem gadiem.

► Noteica zemes vienībai 0,4 ha platībā ar kadastra apzīmējumu 70600020030 nekustamā īpašuma lietošanas mērķi – publiskie ūdeņi.

► Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma “Ērgļu arodvidusskola” zemes vienību ar kadastra apzīmējumiem 70540050016 un 70540050018 sadalīšanai.

► Izskatot personīgos iesniegumus, pamatojoties uz likumu „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā”, dome nodeva lietojumā izīrējot Ērgļu novada pašvaldībai piederošu dzīvokli Nr.8 Rīgas ielā 38, Ērgļos.

► Apstiprināja maksu par Ērgļu novada pašvaldībai piederošās tehnikas, traktora *Belaruss* 952,3 ar asenizācijas mucu, pakalpojumiem Ls 13,85 +PVN par vienu darba stundu.

► Pieņēma saistošos noteikumu Nr.3 “Grozījumi 2012. gada 23. februāra saistošajos noteikumos nr.1 “Par Ērgļu novada pašvaldības budžetu 2012.gadam””.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre **A. Rozenberga**

Lai priecīga vasara!

Pilnā sparā rit skolēnu vasaras brīvdienas. Lai tās būtu priecīgas un pozitīviem piedzīvojumiem bagātas, bez traumām un nepatīkamiem stargadījumiem, aicinām vecākus ar bērniem pārrunāt iespējamās drošības draudus, kā arī noteikt konkrētus uzvedības noteikumus, lai izvairītos no riskiem, kuri bērniem var apdraudēt neuzmanības vai nezināšanas dēļ.

Brīdiniet bērnus par iespējamajiem riskiem un izskaidrojiet savus aizliegumus, kāpēc un kā nevajag rīkoties!

Rekomendācijas vecākiem bērnu drošībai vasarā

Ūdens drošība:

- Nepieļaujiet, ka bērni dodas peldēt vienatnē, par to neinformējot vecākus. Ja bērns peldēšanas laikā nav pietiekami, atļaujiet ūdenī uzturēties tikai ar drošiem, peldēšanai paredzētiem palīgīdzekļiem.
- Neatļaujiet lēkt ūdenī vietās, kur tas nav paredzēts.

Pret saules nevēlamo iedarbību:

- Ierobežojiet bērnu rotaļas ārā laikā, kad saules intensitāte ir visizteiktākā.
- Nodrošiniet bērnu acu aizsardzību ar saulesbrillēm.
- Lai pasargātu bērnus no saules apdegumiem, lietojiet kādu no aizsarglīdzekļiem.
- Lai izvairītos no „saules dūriena”, iesakiet bērnam lietot piemērotu galvas segu.

Aizsardzība pret insektiem:

- Vakcinējiet bērnus pret ērcu encefalītu atbilstoši ārsta rekomendācijām.
- Savlaicīgi iegādājieties pretodu līdzekli un kādu no medikamentiem, kas mazina niezi pēc kukaiņu kodumiem.

Ugunsdrošība:

- Vasara ir *tusiņu* un tātad arī grilēšanas laiks. Aterieties, ka grila degšķidrumi ir ugunsbīstami un ātri uzliesmojoši, tāpēc vienmēr pārliecinieties, vai tiek nodrošināta bērna

uzraudzība grilēšanas laikā.

- Pārrunājiet ar bērniem par grila radītajiem riskiem, degšķidruma bīstamību un ugunsdrošību. Neatstājiet grilu bez uzraudzības!

Sporta un velo drošība:

- Ja iegādājaties bērnam velosipēdu, tad nodrošiniet bērnu arī ar ķiveri, ceļu un roku sargiem.
- Līdz 7 gadu vecumam bērns ir tikai pasažieris uz velosipēda. No 7 līdz 12 gadu vecumam ar velosipēdu drīkst vizināties pagalmos, parkos, stadionos. Pa ielu drīkst braukt tikai pieaugušā pavadībā. No 12 gadu vecuma, apgūstot speciālās zināšanas un nokārtojot eksāmenu, saņemot velosipēda vadītāja apliecību, bērns kļūst par pilntiesīgu riteņbraucēju.

- Vizinoties ar riteņiem, skrituļslidām, izmantojiet aizsargķiveres, ceļu, elkoņu un plaukstu sargus.
- Batutus izmantojiet tikai ar drošības tīklu.

Saindēšanās:

- Visas bīstamās ķīmiskās vielas (minerālmēsļus, augu aizsardzības līdzekļus, mazgāšanas līdzekļus, arī medikamentus) glabājiet bērniem nepieejamās vietās!
- Indīgas vielas var saturēt arī augi. Pastāstiet par to bērniem!

Lai arī vasarā ilgi ir gaiši, tomēr bērni, kas nav sasnieguši 16 gadu vecumu, bez vecāku, aizbildņa, audzītājas vai viņu pilnvarotās pilngadīgas personas uzraudzības nakts laikā (no 22.00 līdz 6.00) nedrīkst atrasties sabiedriskā vietā bez uzraudzības. To nosaka Bērnu tiesību aizsardzības likums. Šī norma ir iekļauta arī pašvaldības saistošajos noteikumos „Par sabiedrisko kārtību Ērgļu novadā”.

Vecāku pienākums ir neatstāt bērnus līdz septiņu gadu vecumam bez pieaugušo vai personu, ne jaunāku par 13 gadiem, klātbūtnes. Arī šī prasība noteikta Bērnu tiesību aizsardzības likumā.

Vineta Bagatska, Ērgļu novada bāriņtiesas priekšsēdētāja

SAISTOŠIE NOTEIKUMI Nr.3

(2012. gada 24. maijā, domes sēdes protokols Nr.5,1.§)

Grozījumi 2012. gada 23. februāra saistošajos noteikumos nr.1

„Par Ērgļu novada pašvaldības budžetu 2012. gadam”

Izdoti saskaņā ar likuma “Par pašvaldībām” 21. panta pirmās daļas 2. punktu un 46. pantu, likumu „Par valsts budžetu 2012. gadam”, likumu “Par pašvaldību budžetiem”, likuma „Par budžetu un finanšu vadību” 6. pantu

Apstiprināt Ērgļu novada pašvaldības pamatbudžeta un speciālā budžeta 2012.gadam grozījumus (pielikumi: Nr.1., 2.):

pamatbudžetā – ieņēmumus palielināt par LVL 6500,

– izdevumus palielināt par LVL 16000,

– līdzekļu atlikumu uz 2011.gada beigām samazināt par LVL 9500; speciālajā budžetā – ieņēmumus palielināt par LVL 720,

– izdevumus palielināt par LVL 720.

G.Velcis,
pašvaldības domes priekšsēdētājs

Pielikums Nr. 1

Ērgļu novada pašvaldības domes 2012. gada 24. maija saistošajiem noteikumiem Nr.3 “Grozījumi 2012. gada 23. februāra saistošajos noteikumos Nr.1 “Par Ērgļu novada pašvaldības budžetu 2012. gadam””

2012. gada 24. maija grozījumi Ērgļu novada pašvaldības 2012. gada pamatbudžetā

Klasifikācijas kods	Nosaukums	Apstiprinātais gada plāns (latos)	Gada plāna izmaiņas (latos)	Izmainītais gada plāns (latos)
IEŅĒMUMI.				
12.3.9.9	Pārējie dažādi nenodokļu ieņēmumi, kas nav iepriekš klasificēti šajā klasifikācijā	6 000	6 500	12 500
	Nesadalītie līdzekļi	30 000	- 9 500	20 500

IZDEVUMI

Muzejs “Braki”

2000	Pamatkapitāla veidošana	0	500	500
5238	Datortehnika, sakaru un cita biroja tehnika	0	5 00	500

Dzīvokļu un komunālā saimniecība - Ērgļi

4000	Procentu izdevumi	42 100	0	42 100
4230	Procentu maksājumi iekšzemes kredītiestādēm no atvasināto finanšu instrumentu rezultāta	100	- 100	0
4311	Valsts budžeta iestāžu procentu maksājumi Valsts kasei, izņemot valsts sociālās apdrošināšanas speciālo budžetu	42 000	100	42 100

Komunālā saimniecība - Sausnēja

2000	Preces un pakalpojumi	2 000	0	2 000
2242	Transportlīdzekļu uzturēšana un remonts	1 200	800	2 000
2312	Inventārs	800	- 800	0

Mākslas, mūzikas skola

2000	Preces un pakalpojumi	2 000	-500	1 5 00
2112	Pārējie komandējumu un dienesta braucienu izdevumi	200	-100	100
2311	Biroja preces	1 300	- 100	1 200
2312	Inventārs	500	- 300	200
5000	Pamatkapitāla veidošana	400	500	900
5121	Datorprogrammas	100	-100	0
5232	Saimniecības pamatlīdzekļi	0	700	700
5238	Datortehnika, sakaru un cita biroja tehnika	300	- 100	200

Muzejs - Meņģeļi

5000	Pamatkapitāla veidošana	0	9 000	9 000
5218	Celtnes un būves	0	9 000	9 000

Ērgļu novada pašvaldība

2000	Preces un pakalpojumi	19 900	0	19 900
2219	Pārējie sakaru pakalpojumi	2 400	500	2 900
2279	Pārējie klasifikācijā neuzskaitītie pakalpojumu veidi	17 500	- 500	17 000

Jumurdas pagasta pārvalde

5000	Pamatkapitāla veidošana	500	0	500
5232	Saimniecības pamatlīdzekļi	500	-500	0
5238	Datortehnika, sakaru un cita biroja tehnika	0	500	500

Ērgļu Saieta nams

2000	Preces un pakalpojumi	14 550	6 500	21 050
2239	Pārējie iestādes reprezentācijas, ar iestādes darbības veicamo funkciju nodrošināšanu saistītie pakalpojumi	1 400	1 500	2 900
2279	Pārējie klasifikācijā neuzskaitītie pakalpojumu veidi	13 000	3 000	16 000
2312	Inventārs	150	2 000	2 150

Pielikums Nr. 2

Ērgļu novada pašvaldības domes 2012. gada 24. maija saistošajiem noteikumiem Nr.3 “Grozījumi 2012. gada 23. februāra saistošajos noteikumos Nr.1 “Par Ērgļu novada pašvaldības budžetu 2012. gadam””

2012. gada 24. maija grozījumi Ērgļu novada pašvaldības 2012. gada speciālajā budžetā

Klasifikācijas kods	Nosaukums	Apstiprinātais gada plāns (latos)	Izpilde (latos)	Gada plāna izmaiņas (latos)	Izmainītais gada plāns (latos)
05.5.3.1	Dabas resursu nodoklis par dabas resursu iegūvi un vides piesārņošanu	2 500	3220,50	720	3 220

IZDEVUMI

Celu fonds

2000	Preces un pakalpojumi	9 350	4581,11	0	9 350
2279	Pārējie klasifikācijā neuzskaitītie pakalpojumu veidi	6 500	153,13	-4 000	2 500
2322	Degviela	2 850	4427,98	4 000	6 850

Dabas res.nod.

2000	Preces un pakalpojumi	0	702,04	720	720
2279	Pārējie klasifikācijā neuzskaitītie pakalpojumu veidi	0	702,04	720	720

pašvaldības domes priekšsēdētājs **G.Velcis**

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2012. gada JŪNIJS

Nr. 6 (103)

Redakcijas sleja

Sveiks, dārgais lasītāj!

Sveiks, dārgais lasītāj! Ko lai saka – ir pienākusi vasara, tūdaļ svinēsīm vasaras saulgriežus. Šie divi gadi, veidojot avīzi, ir paskrējuši nemanot. Šķiet, vien nesen rakstīju pirmos teikumus, nespēdama izdomāt, ko jums teikt. Bet nu jau liekas, ka esam seni paziņas, kuru ceļi drīz šķirsies, lai, cerams, vēl kādreiz krustotos.

Jūtos, kā stāvēt krustcelēs, kad katrs ceļš ved uz savu pusi un nezini, kurp griezties, ko teikt un darīt, bet tā jau ir tikai viena no ikdienas dilemmām.

Un laiks šķietami vēl arvien nav mūsu pusē, nepielūdzami, kā vienmēr, tas ir aizsteidzies mums pa priekšu. Tikko vēl rīti bija rēni un pelēcīgi, tāpat kā kailie, žuburainie koku tēli visapkārt, bet nu jau daba ir tuvu tās briedumam. Tūdaļ tiks plauts pirmais siens, krauts gubās, kurām pa vidu, starp kokiem varēs tveicīgā pusdienas laikā, kad sīnās sienāži un apkārt ducinās dunduri, atlaisties uz vēsās, raupji smaržojošās zemes starp apdullinoši saldajām plāvas zālēm, lai sajustu dabas sniegto mieru un enerģiju. Tā cilvēkos rada harmoniju ar sevi un pasauli tiem visapkārt.

Šajā avīzes numurā būs nedaudz no visa – gabaliņš gudrības, lāsīte prieka, drupatiņa attapības un šķipsniņa maģijas. Kopumā tas ir ieturēts mācību gada noslēguma garā ar visiem ikgadējiem un sezonālajiem pasākumiem un konkursiem, un citām norisēm.

9. un 12. klašu skolēni tūdaļ būs uzrakstījuši pēdējos eksāmenus, kuri ir kā noslēdzošais elements kārtējā no viņu dzīves posmiem. Varu vēlēt viņiem tikai spēt saglabāt patstāvību, neatkarību un skaidru skatījumu uz mērķiem, kurus tie vēlas sasniegt.

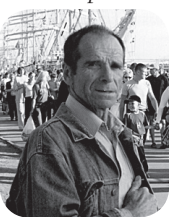
Vēlu arī katram no jums šovasar saglabāt savu skatījumu uz lietām, notikumiem un visu pārējo, jo tieši personības iezīmes ir tās, kuras mūs atšķir vienu no otra. Kā nekā visi esam Homo Sapiens, līdzīgi pēc izskata, bet tomēr tik atšķirīgi. Esiet jūs paši, jo kādu augstāku mērķu vārdā nav vērts mainīt sevi, to var darīt tikai, lai liktu sev justies vēl labāk savā ķermenī. Katrs no jums ir tā vērts un ir pelnījis būt laimīgs. Nonieciniet sevi un saglabājiet savu „es”!

Krista Kalniņa

Apsveikums

Laime ir
Sirdī pret sirdi dot,
Sev prieku citu priekā iemantot,
Sajust, ka pasaulē šajā esi vajadzīgs
Kā debesis, zeme un saule,
Kā rāsas pilniens sīks.

(L. Brīdaka)

Vislabākie novēlējumi
Pēterim Kavafauskiņam
dzīves jubilejā!

Ērgļu vidusskolas saime

Mācību veiksmīnieku pasākums

Skolēna prioritātes gadu gaitā nenoliedzami mainās, līdz ar to arī attieksme pret dažādiem pasākumiem. Tomēr, neatkarīgi no tā, vienmēr ir sajūtam, ka bērni un it īpaši vecāki lepojas ar mācību gadā sasniegtu.

Mācību veiksmīnieku pasākums ir ikgadēja tradīcija, kura vieno skolēnus, kam mācībās konkrētā mācību gada laikā ir tikai labi un izcili sasniegumi (visi mācību priekšmetu gada vērtējumi 7 un vairāk balles), panākumi skolas, novada un valsts mācību priekšmetu olimpiādēs, konkursos, kā arī tos, kuri aktīvi iesaistās skolas sabiedriskās dzīves veidošanā. Šogad tas bija 111 Ērgļu vidusskolas skolēni.

Tur pulcējas arī skolotāji, tie, kuriem esam vislielāko paldies parādā par neatlaidību un spēju mūs vienmēr atbalstīt un pamudināt uz augstākiem sasniegumiem, tādēļ arī viņiem tika katram pa kādam vasaras vēstnesim – košam ziedam. Un vecāki, kuri vienmēr ir mūsu visstiprākā klīnts un gaismas stars pat tumšajos brīžos.

Pasākums tika iesākts ar Ērgļu vidusskolas direktores Ineses Šaudiņas un novada domes priekšsēdētāja Guntara Velča uzrunām. Vakara vadītāju loma šoreiz bija piešķirta trīs jaunekļiem: 9. klases skolniekam Krišjānim Kallin-

gam un 10. klases skolniekiem Edijam Krastiņam un Jānim Bērzkalnam. Viņu zinātniskie, jautrie un pat brīžiem pannaivie joki pasākumam deva īpašu šarmu, palīdzēja uzturēt pasākuma gaitu. Tā muzikālo noskaņu radīja Pēteris Leiboms vadītais orķestris, kurš pēdējā laikā ir ieguvis vēl labāku un tīrāku skaņējumu. Starplaikos – pamatskolas mo-

dero deju dejotāji, dziedātāji.

Kā jau teicu, tika sumināti skolēni un skolotāji, kuri vakara noslēgumā varēja baudīt gardo torti, kura bija godam nopelnīta, visu gadu kasprīngti cīnoties par katru no uzvarām.

Krista Kalniņa 12.

Konkurss „Prom no mājām”

Jau sen zināju, ka manās mājās glabājas vēstules, bet ne vienkārtas. Biju tās nedaudz arī lasījis, likās interesantas, bet neko vairāk arī neuzsāku. Tad nu pienāca laiks, kad skolotāja aicināja piedalīties konkursā „Prom no mājām”. Uzreiz aiznesu skolotājai vēstules, kuras sūtījis mans vecvectēvs, būdams izsūtījumā. Mēs nolēmām, ka tās ir ļoti vērtīgas un būtu nepiedodami neizpēfīt rakstīto.

Tā nu sāku lasīt un pētīt visu par tā laika notikumiem. Nevienu brīdi man tas nelikās garlaicīgi vai apgrūtināši, jo es pētīju savas dzimtas vēsturi – savas vecmamma mājas, savu vecvectēvu un kā viņš nokļuva Permā, Molotovas apgabalā. Daudz uzzināju, lasot viņa sūtītās vēstules, bet precīzēju un noskaidroju vairāk pēc manas vecmamma, viņa meitas, stāstīti.

Šo darbu es rakstīju no oktobra līdz pat pēdējai dienai, 20. martam, kad vajadzēja sūtīt uz Rīgu. Tad atlika tikai gaidīt, kāds būs rezultāts. Taisnību sakot, es tiešām necerēju nokļūt finālā, pat nebiju par ko tādu iedomājusies, jo šo darbu es uzskatīju kā papildus informāciju sev, izzinot savu dzimtas vēsturi un notikumus. Man pašai tas bija kā gandarījums.

Bet tad aprīļa beigās atnāca vēstule, ka esmu uzaicināta uz konkursa finālu 5. maijā. Prieks bija neaprakstāms, jo žūrija bija novērtējusi manas pūles, bet tad es pat nenojautu, ka pats grūtākais ir vēl priekšā. Bija atlikušas tikai dažas dienas, un vajadzēja sagatavot uzskatāmu prezentāciju ar ilustratīvu materiālu, jo tas bija viens no vērtēšanas kritērijiem.

Manā datorprezentācijā bija fotoattēli – pats vēstulju autors Jānis Vaskis, „Jaunzemu” mājas, arī vēstules un viņa ģimene. Es sagatavoju runu, kura atspoguļoja manā darbā rakstīto, tikai saīsināti. Prezentācijas papildinājums bija dziesma „Mazais pasta balodītis”, kuru es dziedāju, jo šī bija mana vecvectēva mīļākā dziesma. Pirms pašas aizstāvē-

šanas biju ļoti uztraukusies, jo šādi uzstājusies vēl nebiju, bet uztraukumu mazināja nelielā telpa, cilvēki, kuru vidū bija 20 finālisti, viņu skolotāji un žūrija.

Galū galā mana prezentācija izdevās, kā biju iecerējusi, es izdarīju visu, kas bija manos spēkos. Bija grūti saprast, vai žūrijai patika, jo man uzdeva tikai 2 jautājumus, kuri nebija īpaši svarīgi. Noklausījāmie arī citas prezentācijas, kuras bija ļoti dažādas un iespaidīgas. Mums paziņoja, ka rezultātus uzzināsim tikai 26. maijā. Domāju, ka nu viss ir beidzies, bet es kļūdījies. Tā vietā, lai dzirdētu skolotājas atbildi uz jautājumu – Vai bija labi?, pie manis pienāca konkursa koordinatore un jautāja, vai varu šo pašu dziesmu nodziedāt arī apbalvošanā 26. maijā. Es jutos ļoti savilgnota, šīs emocijas nevar aprakstīt, jo bija skaidrs, ka viņiem patika. Mēneša garumā katru dienu atkal dziedāju šo dziesmu, trenējos un mācījos. Priekšnesumā kopā ar mani piedalījās Maija Dunkure. Viņa spēlēja pavadījumu uz klavierēm, bet es dziedāju. Mēs mēģinājām tik daudz, kamēr likās, ka ir labi.

Pasākums notika Rīgā, Latviešu biedrības nama Baltajā zālē. Viens uztraukums nomainīja otru. Man pateica, ka intervēs televīzija. Uzdeva jautājumus par manu darbu – kāpēc tieši šāda tēma „Vēstule manam vecvectēvam”, kāds bija mans pētījums u.c. Intervēja mani un vēl vienu finālistu no Daugavpils. Man tas bija kas jauns, nebijis, bija jākoncentrējas uz jautājumu un uzreiz jādomā, kāda būs atbilde, papildus tam visam arī jādomā par vārdiem, kādus teikt, jo tā tomēr bija TV „Panorāma”. Bet tad es sapratu, ka viņi materiālu var apstrādāt un izgriezt to, kas ir nederīgs. Un tad es atkal sāku uztraukties par priekšnesumu līdz pat pēdējai sekunde. Manuprāt, mums izdevās, jo aplausi bija lieli, mēs neko nesajaucām un pašas jutāmies gandarītas par paveikto. Liela, neaprakstāma pieredze ne tikai

man, bet arī Majai.

Un visbeidzot apbalvošana. Pirmās trīs vietas apbalvoja Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš, jo viņš bija šī konkursa galvenais patrons. Arī man bija tas gods paspiest viņam roku un stāvēt blakus kopējā fotogrāfijā, jo es ieguvu 2. vietu. Nebiju cerējusi uz neko tādu, tik augstu novērtējumu, jo citiem dalībniekiem bija daudz lielāki pētījumi, bet, protams, jūtos ļoti patīkami, jo arī es ieguldīju lielas pūles. Mana balva bija 5 grāmatas par vēsturi, Latvijas ģerboņiem, pēckara periodu un arī naudas balva. Pasākuma beigās es tiešām izjutu to, ka nu ir viss. Esmu beigusi godam, manā kontā neaprakstāmi daudz pieredzes no visa šī konkursa.

Esmu sapratusi, ja dara no sirds un iegulda mīlestību, nedomā par to, ka tas ir skolotājai vai skolai, tad arī izdosies un darbu novērtēs. Paldies skolotājai Mārietei Kovaļevskai par manis sagatavošanu un laiku, strādājot ar mani, un paldies skolotājai Indrai Ronei, kura palīdzēja man un atbalstīja visu konkursa laiku!

Agnija Vaska 10.

Mācību gada noslēgums Sausnējas pamatskolā

31. maijā, mācību gada noslēgumā, Sausnējas pamatskolā par dažādiem sasniegumiem ar pateicībām tika apbalvoti skolēni.

38 skolēni saņēma pateicības par piedalīšanos interešu izglītības pulciņos. Līga Vestfāle Madonas starpnovadu 4. klašu dabaszinību olimpiādē ieguva 1. vietu. Sausnējas skolas meiteņu basketbola komanda Annija Riekstiņa, Laura Cielava, Ieva Cielava, Linda Krēšlīņa, Gunta Sniedzīte, Ziedīte Briņģe, Jana Jansone ieguva 1. vietu Madonas reģionālajā skolēnu spartakiādē B grupas meitenēm. Iepriecina, ka 17 skolēni liecībās saņēma 6 un vairāk balles. Tie ir: Samanta Ērgle 1.kl., Diāna Kristiāna Grāvīte 1.kl., Samanta Jansone 1.kl., Sabīne Cielava 1.kl., Oksana Jefimova 2.kl., Ilona Riekstiņa 2.kl., Artūrs Zemzars 2.kl., Kristeris Edgars Grāvītis 3.kl., Lauris Saulītis 3.kl., Alens Kārlis Kārklīns 4.kl., Niks Valainis 4.kl., Līga Vestfāle 4., Marta Kristena Grāvīte 5.kl., Aivija Vestfāle 7.kl., Beāte Ērgle 8.kl., Ieva Cielava 9.kl., Kārlis Beikerts 9.kl. Šie skolēni tika apbalvoti ar pateicībām un grāmatām.

Šogad 9. klasi absolvēja 5 skolēni. Viņi visi plāno turpināt izglītību, turklāt četri – vidusskolā. Lai viņiem veicas!

Ir sākušās jaukas vasaras brīvdienas. Novēlu visiem bērniem vasarā labi atpūsties, uzkrāt spēkus jaunajam darba cēlienam.

Andris Dombrovskis,
skolas direktors

Ekskursija uz Zviedrijas galvaspilsētu – Stokholmu

Šogad ar klasi un audzinātāju Antru Grinbergu nolēmām, ka maija beigās visi dosimies uz Stokholmu ar prāmi. Tā kā man šis bija pirmais brauciens ar prāmi un es vēl nekad nebiju bijusi Stokholmā, tad šo ekskursiju gaidīju ar nepacietību.

Izbraukšanas diena bija 28. maija pēcpusdiena. No Rīgas ostas izbraucām ar prāmi „Romantika”. Ceļā pavadījām visu nakti, un vakara priekšnesumus uz prāmja klāja varēja izbaudīt ikviens, jo tie bija gan krāšņi, gan daudzveidīgi. Man personīgi visvairāk atmiņā ir palicis flamenko dejotāju priekšnesums. Dejojāji bija graciozi, un viņu kustības likās tik vieglas, ka šķita, ka viņi nedejo, bet gan lido uz skatuves.

Nākamajā rītā iebraucām Stokholmas ostā un devāmies aplūkot vecpilsētu. Jāsaka gan, ka bija diezgan vējains un auksts laiks, bet, manuprāt, tas neatraucēja aplūkot pilsētu, kamēr gaidījām sardzes maiņu, kas ir jāredz ikvienam tūristam, kurš apciemo Stokholmu. Goda sardzes maiņa ilga aptuveni četrdesmit minūtes, un tas bija iespaidīgs skats – parādes zirgi ar jātniekiem veidoja līdz detaļām precīzas ierindas, paši jātnieki spēlēja dažādus instrumentus, un šajā orķestra pavadījumā kājnieku sardze nostājās savās vietās. Tad svinīgi tika atnests Zviedrijas zili – dzeltenais karogs, kurš, vējā plīvojot, tika nodots nākamajai sardzes maiņai.

Uz mājām devāmies 30. maija vakarpusē un nākamajā rītā jau atkal bijām Rīgas ostā. Manuprāt, šī bija viena no interesantākajām ekskursijām, kādā esmu bijusi.

Marta Suveizda 10.

Pēdējais zvans izskan

Laika apstākļi ir nepatstāvīgi. Šis apgalvojums ir patiess it īpaši brīžos, kad tiek organizēti un notiek pasākumi ārpus telpām. Arī 18. maijā laika apstākļi mūs nelutināja, pūta vēss vējš un žilbiņoši saules stari mijās ar tumšpelēkiem mākoņu sabiezējumiem.

Bet tas nebija šķērslis, lai pēdējoreiz zvanītu skolas zvanu, kas sauc uz pēdējo stundu 12. klasi, bet 9. klases skolēniem tas atgādināja, ka, lai gan tagad viņi var izlemt, kurp doties, tomēr Ērgļu vidusskola aicina tos palikt un vēl trīs vidusskolas gadus smelt zinības dzimtajā novadā.

Abas 1. klases, 8. klase, 11. klase kopā ar audzinātājiem bija radījušas jauku brīdi patīkamā noskaņā.

Pasākumu vadīja 11. klases skolēni, sveicot divpadsmitos un arī devītos ar dzejas vārdiem un dziesmu, un mums, divpadsmitajiem, dāvājot pašu darinātas izlaiduma cepurītes, tās noteikti izmantosim savā izlaidumā. Savukārt pirmo klašu skolēni, kurus ievēdam skolā 1. septembrī šoreiz ņēma mūs pie rokām un jau droši veda, tikai šoreiz atvadoties. No viņiem piemiņai ieguvām pašu darinātus tauriņus ar novēlējumiem, bet to spārni bija kā pašu mazo plaukstiņus, tie noteikti palīdzēs mums turēties pretim likteņa sāņvējiem, saglabāt savu kursu uz izaugsmi un gaišāku nākotni. Vēl 1. klase, kā zinādami, ka laiks būs drēgens, izpildīja deju, kura sildīja mūsu sirdis un viņus pašus, citā-

di nabadziņi jau trīcēja kā apšu lapiņas. 9. klasi sveica 8. klase – ar īpašu uzdevumu un skaisti saldu pārsteigumu, kuru diemžēl nevarēja nodot, jo atradās Olimpiskā Ekobusa konkursā, kā viņu pārstāvji ieradās daži 10. klases skolēni. Absolventus sirsnīgi sumināja arī viņu iepriekšējā audzinātāja Ieva Rota. Un kā punkts uz i bija 12. klases sagatavotais uzdevums 11. klasei, lai viņi varētu godam saņemt skolas Bosu ķēdi un kļūt par tās bosiem. Tā ir tradīcija, kura skolā pastāv jau daudzus gadus un,

cerams, eksistēs vēl ilgi. Jautājumi bija par mums pašiem – 12.

Tad tika zvanīts skolas zvan, kurš aicināja mūs doties uz klasēm – 9. klasi ar audzinātāju Ilzi Engi un 12. klasi ar audzinātāju Sandru Konovalovu. Tā nu vēl viena liela klase ir beigusi mācības šajā jaukā un mājīgajā skolā, vēl priekšā izlaidums, un tad jau redzēs, kurp vedīs mūs liktenis. Cerams, ka šī gada 9. klase neizjūs un jaunieši saņemsies, paliks tepat turpināt izglītību.

Krista Kalniņa 12.

Ērgļenieši festivālā „Latvju bērni danci veda” Ventspilī

26. maija agrā rītā pie Saieta nama skanēja jautras čalas. Pamazām saradās lielāki un mazāki ceļotāji ar lielām somām un tautas tērpiem. Beidzot šī diena pienākusi!

Laikam tas bija oktobrī, kad deju skolotāja Antra Grinberga pastāstīja par iespēju doties uz Ventspili, lai piedalītos tradicionālajā tautisko deju festivālā „Latvju bērni danci veda”. Mūsu skolu pārstāvēja 3.-4. un 6. klases deju kolektīvi.

Izrādās, ka bijām neliela daļa no vairāk nekā 3000 dalībnieku pulka. Lai gan ceļš bija tāls, tomēr tas nelikās apgrūtināts. Ventspils mūs sagaidīja ar saulainu un piejūras pilsētai raksturīgu vējainu laiku. Lai gan gaidīti jutāmies Ventspils 1. ģimnāzijā, kur atradās mūsu naktsmītnes. Pirmais pārbaudījums bija dejojama ielu koncertā pie Ventspils 3. vidusskolas. Abiem mūsu deju kolektīviem piepulcējās arī Vecpiebalgas dejotāji. Deja sekoja dejai. Katram bija jāatpazīst savas dejas pirmās taktis, lai nenokavētu priekšnesumu. Pēc tam devāmies uz Renča dārzu, kur bērniem ļoti patika milzīgā cepure, kamols, zābaks. Turpat arī pulcējāmies gājienam un sevis izrādīšanai. Skaisti izskatījās mūsu skolēni tautas tērpos! Paldies visiem, kas pielikuši savu roku tērpu darināšanā!

Vakara stundas tika pavadītas Bērnu pilsētiņā. Nekad nebiju redzējusi savus skolēnus tik priecīgus. Apbrīnojama enerģija! Varam tikai apskaut mazos ventspilniekus par tik jauku atpūtas vietu. Visiem gribētos vēlreiz šeit atgriez-

ties. Patīkamā noskaņā vadījām vakaru. Cik interesanti visiem būt kopā un vadīt laiku jaukā sarunās!

Nākamā diena tika veltīta Ventspils apskatei. Lai arī ļaudis atvēlēja mums uzkāpt Lemberga hūtē un papriecāties piepūšamajās atrakcijās, lai gan darba laiks sākās pēc pāris stundām. Pēc tam devāmies pastaigāt pa molu. Peldētgrībētājus pārsteidza stindzinoši aukstais ūdens. Vēl bijām ielānojuši apmeklēt planetāriju. Interesants stāstījums un kupolveida ekrāns, kurā varēja aplūkot zvaigznājus, planētas, saistīja klausītāju uzmanību. Lielākā daļa mūsu skolēnu planetāriju apmeklēja pirmo reizi.

Vēlāk mums bija iespēja pavizināties ar kuģīti „Hercogs Jēkabs”. Varējām uz savas ādas izbaudīt, cik salts ir Ventspils vējš, un siltās vējjakas noderēja, tiklīdz sākām braukt jūras virzienā. Skaistā Ventspils nedaudz iepazīta, un laiks doties mājup. Zinu, ka daudzi labprāt šeit atgrieztos un parādītu pilsētu saviem mājiņkiem.

Paldies vecākiem par iespēju doties tik tālā ceļojumā! Paldies dejotājiem! Un tagad gaidīsim jūnija beigas, lai ierādītu dejas bērniem no Ķelnes – Reizīkes!

Sandra Stankeviča

Stāsts par kādu burku

Šis ir patiess un pamācošs notikums, kas saistīts ar šī gada 12. klases skolēniem.

Bija laiks, kad trīs gadus pēc kārtas biju 1. klases skolotāja. Kādā no 1. septembriem – tā gada divpadsmitie bija izdomājuši jauku uzdevumu „pirmīšiem” – uzrakstīt uz lapiņas, ko viņi vēlētos iemācīties skolā, un arī paši rakstīja savas vēlēšanās. Burka tika aizvākota ar metāla vāciņu un nodota manā glabāšanā, bet nevienam neienāca prātā uzlikt zīmīti ar informāciju, kad tas notika. Gadiem ejot, burka ceļoja reizē ar mani no bērnu darza ēkas uz mazo skolu, no vienas telpas uz otru.

Reiz pēc kāda 9. klases izlaiduma nolēmu tomēr vāku atvērt un noskaidrot, kas bija tie, kuru vēlēšanās tik rūpīgi glabātas. Izlasot bērnu vārdu uz pirmās lapiņas, sapratu, ka esmu nokavējis gan Pēdējo zvanu, gan izlaidumu.

Vēlāk gan viss notika apdomīgāk: metāla vāciņš tika nomainīts ar plast-

masas vāku, bet burka glabājās redzamā vietā manas klases plauktā. Šogad atkal paņēmu to rokā, izņēmu dažas lapiņas un sapratu: ir laiks. Burka ar vērtīgo informāciju tika nodota kolēģes Sandras Konovalovas rokās. Ceru, ka viņa ir to atvērusi un šī gada absolventi var uzzināt, vai piepildījuši savas iececes skolā. Zēl, ka tie, kas pēc 9. klases devās apgūt profesiju, nevarēja būt klāt šajā mirklī!

Mācība laikam ir tāda: jāatzīmē, kurā gadā vēlējumi rakstīti.

Sandra Stankeviča, viena no 2001. gada pirmo klašu skolotājām

P.S. Burkā laikam bija arī 2001. gada absolventu vēlēšanās, kuras tika uzrakstītas 2000. gada 1. septembrī. Pētīt skolas absolventu sarakstus, tie varēja būt O. Elksnes un I. Ronas audzēkņi.

Lai šī gada absolventiem piepildās tagadējie sapņi un iececes!

Mātes dienas koncerts

Mātes dienas koncerts norisinājās saulainā maija pēcpusdienā Ērgļu novada saietā namā. To vadīja 1. klases un 12. klases skolnieces Elīza Madsena un Linda Pētersone.

Saturiski dziesmām un dejām piepildīts, emocionāli bagātīgs piedzīvojums katram klātesošajam. Bērnu radītā sirsnīgā atmosfēra noteikti spēja iekustināt katru sirds stīgas, un laiks paskrēja nemanot.

Šāda veida pasākumi noteikti tikai stiprina ģimenes saites, bērni pārsteidz un iepriecina vecākus, dedzīgi gatavo-

doties un galu galā sniegtot neaizmirstamu dāvanu, kura nāk no sirds, un vecāki bauda bērnu sniegtot. Šis vakars, lai gan darbadienas, tomēr pulcēja gana kuplu skaitu māmiņu, vecmāmiņu un citu klausīties gribētāju.

Katrs no veidotājiem un dalībniekiem bija sniedzis vienlīdzīgu ieguldījumu, jo tā bija dāvana mūsu mīļajām māmiņām, vecmāmiņām un pārējiem, kuri mūs, bērnus, pilna laika skolēnus, diendienā lolo un sargā.

Krista Kalniņa 12.

„Es uzzīmēju māmiņu...”

No Taviem glāstiem ziedos saplaukst zeme,

Un maija vējos Tavu elpu jūt,

Jo laikam gan bez Tevis pavasaris

Nemaz virs zemes nevarētu būt.

Maijs lielākajai daļai cilvēku asociējas ar cerīgiem, kreimētiem, skolas beigšanu, bet mums ar Māmiņdienu.

Saulainās noskaņās, zīmējumos, dziesmās un dejās 10. maija pēcpusdienā mēs visi sveicām savas mīļās māmiņas.

Gatavojoties šiem svētkiem, skolēni zīmēja savas māmiņas portretu un raksturoja sev tik mīļo cilvēku. Kādam māmiņa ir kā cīrulis, kā modinātājpulkstenis, kas no rītiem allaž maigi modina un ceļā poš. Citam kā eņģelis, kas vienmēr uzsmaida, noglāsta un samīļo. Dažas māmiņas ir kā detektīvi ar telefonu, kā bieža grāmata, kas pilna zināšanām.

Arī saules stariņš, kas vienmēr ceļu rāda. Visbiežāk māmiņas bērniem ir kā spožas zvaigznes, kā plaukstoši ziedi, kā oāzes, kur patverties pelēkā dienā. Un, protams, māmiņa mums ir kā sirsnīga, kas katram dārga.

Mēs vēlējamies radīt svētku sajūtu un teikt visām māmiņām paldies, ka viņas mums ir vislabākās, vismīļākās, vis... vis... kādas vien var būt.

Paldies Antrai Dičai Milnei par jauko portretu prezentāciju, dziedāšanas skolotājām Mārītei Kovaļevskai, Ievai Vilnītei un „Ķipariem”. Deju skolotājai Antrai Grinbergai un Pētera Leiboma pūtējiem!

Paldies Mārītei Breikšai, Vizmai Veipai, Sandrai Avotiņai un mūsu mazās skolas skolotājām!

Paldies, mammu, par skaistajiem brīžiem, ko pavadām kopā!

Sākumskolas skolēni

Akcija “Otru elpu papīram”

Jau ceturto gadu Ērgļu vidusskolas skolēni aktīvi piedalās SIA „Zaļā josta” rosinātajā makulatūras vākšanas akcijā “Otru elpu papīram”. Mūsu skolēni Līgatnes papīrfabrikai savāca 8500 kg.

Aktīvi vākt makulatūru stimulēja lielais sacensību gars. Šogad lielākā cīņa bija starp 5. klasi un 6. klasi, kuras gribēja iegūt galveno balvu – pasākumu klasei „Nakts sporta zālē”. Sīvā cīņā uzvarēja 6. klase – audzinātāja O. Elksne.

Pateicības rakstus un konfekšu kastes saņēma čaklākie makulatūras vācēji:

• Elīza Hermane no 5. klases (savāca 1120 kg);

• Raivis Grīnbergs no 10. klases (768 kg);

• Monta Kurzemiece no 6. klases (720 kg).

Paldies visiem, kas atbalstīja akciju “Otru elpu papīram”. Gaidām nākamo makulatūras vākšanas kampaņu.

Lai visiem jaukas vasaras brīvdienas!

Ligita Jaunozoliņa

“Skolas Ziņu” turpinājums nākamajā lpp.

Neaizmirstiet mūs!

Vairākas nedēļas skolas vestibilā glīti novietotas skuma mācību gadā atstātās mantas: slēpošanas zābaki, ziemas zābaki, dažādu izmēru kurpes gan zēniem, gan meitenēm, sporta tērpi. Kāds savu īpašnieku laimīgs sagaidīja, bet lielākā daļa joprojām gaida...

Mācību gada laikā gan no skolēniem, gan vecākiem ir dzirdēts par pazaudētajām mantām. Tagad jājautā – vai pazaudētas ir arī aizmirstās? Kas liek apgērbta īpašniekam pavasarī to neatīt par savu – kauns, nevērība vai iepriekš izdomāts plāns – lai vecāki pērk atkal jaunu?

Varbūt vismaz vecāki atgādinās saviem bērniem, ka viņiem nopirktās lietas ir jānes atpakaļ uz mājām?

Arī vasarā par atstātajām mantām var interesēties skolas kanceleja.

Ligita Jaunozoliņa

Skolu literārā avīze

2012. gada jūnijs Nr.6 (89)

"Skolas Ziņu" turpinājums

Nāc ar mani padejot...

25. maijā Ērgļu estrādē notika Mazie deju svētki „Nāc ar mani padejot!”.

Uz aicinājumu padejot atsaucās arī sunītis Piņš (Juris Dombrovskis), kaķis Herkules (Kristaps Kalve) un krustmāte Agate (Sandra Avotiņa), kuri arī vadīja koncerta programmu. Uz koncertu sabrauca 14 deju kolektīvi no Vecpiebalgas novada un Ērgļu vidusskolas. Savas dejas skaistāju vērtējumam sniedza Inešu pamatskolas 1.-4. un 5.-6. klašu deju kolektīvi (vad. Līga Beķere un Sandra Avotiņa), Vecpiebalgas vidusskolas 1.kl. un 9.-10. kl. dejojāji (vad. Māriete Lācgalve un Antra Grinberga), Dzērbenes vidusskolas 1.-4. kl. deju kolektīvs (vad. Māriete Lācgalve). Vislielāko dejojāju pulku veidoja mājiņieki – ērgļnieši: pirmsskolas bērnu deju kolektīvs „Pienenīte”, 1.a kl., 1.b kl., 2.kl., 3.-4. kl., 6.kl., 7.-9. kl. un Ērgļu vidusskolas jauniešu deju kolektīvs „Bitīt matos” (vad. Antra Grinberga). Koncertu kuplināja un darīja skanīgāku Ērgļu vidusskolas pūtēju orķestris (vad. Pēteris Leiboms un skolas

kori (dir. Māriete Kovaļevska). Ar šiem svētkiem svinējām mācību gada nobeigumu un sveicinājām sen gaidīto sauli un vasaru, kur smelties spēku jaunam darba posmam.

Pēc skaistā koncerta skolēni turpināja līksmot saietu namā diskotēkā. Dīdžeja lomā šoreiz iejutās Edijs Žuks ar savām palīdzēm Santu Pedeli un Sintiju Reini.

Paldies pasākuma atbalstītājiem Ērgļu novada pašvaldībai un Ērgļu vidus-

skolai par ziediem un saldējumiem! Paldies Līgai Ezergailei ar palīgiem par garšīgo putru, kas deva spēku dejojot raitu dejas soli koncertā! Paldies Mazo deju svētku scenārija autorēm Indrai Ronei un Antrai Grinbergai, estrādes noformētājiem Ievai Rotai! Lai visiem ir krāsaina un saulaina vasara!

Terēza Kaimiņa,
kultūras projektu vadītāja

Ekskursija „Sen to Rīgu daudz zināja...”

Projekta „Atbalsts jauniešu sociālās atstumtības mazināšanai Ērgļu novada izglītības iestādēs” Nr. 2011/0052/IDP/1.2.2.4.2/11/APIA/VIAA/092 ietvaros tika rīkota ekskursija, kurā šoreiz piedalījās Ērgļu vidusskolas un Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolas 5.-9. kl. skolēni. Ekskursija „Sen to Rīgu daudz zināja...” izvērtās ļoti interesanta un notikumiem bagāta.

Kaut arī pa ceļam uz Rīgu gadījās nelielas ķibeles ar autobusu, veiksmīgi nonācām pirmajā apskates objektā – Dzelzceļa vēstures muzejā. Tur apskatījām un uzzinājām, kā gadu gaitā ir mainījušās lietas, kas saistītas ar dzelzceļu, tai skaitā arī stacijas un vilcieni. Bija iespēja apskatīt, kā izskatās vilciena maršruts no augšas, vērojot vilciena braucienus pa speciāli izveidotu maketu, kas, vairākas reizes samazināts, atbilst kādam reālam maršrutam. Ļoti lielu sajūsmu skolēnos radīja iespēja izstāigāt muzejā esošos vilcienus un pabūt mašīnistu kabīnē. Daudzi ekskursijas dalībnieki pirmo reizi kāpa vilcienā. Interesanti un tajā pašā laikā diezgan neomulīgi bija atrasties agrāko laiku ieslodzīto vilcienā, kur diezgan reāli varēja iedomāties ieslodzīto sajūtas, kur šaurajās kabīnēs bija paredzētas vietas 12 ieslodzītajiem, bet reāli vadāja līdz pat 30 cilvēkiem vienā telpā.

Turpat muzeja telpās notika arī kādas Latvijā ražotas lokomotīves restaurācijas darbi. Uzzinājām ļoti daudz interesantu faktu par vilcieniem un dzelzceļu Latvijā.

Vēlāk, pēc pusdienu pauzes, mūsu pieturas punkts bija Kino Citadele, kur daudzi skolēni pirmo reizi varēja no-

skatīties filmu 3D formātā. Filma bija par jauniešiem un sevis pierādīšanu, sacenšoties un sadarbojoties deju konkursos. 3D formāts ar speciālo briļļu palīdzību ļāva filmu izbaudīt vēl reālāk, gandrīz kā pašam piedaloties.

Dodoties mājup, ceļu remontu dēļ nedaudz aizkavējāmies, tomēr tas ne traucēja mums izbaudīt iegūtās labās emocijas un prieku, ko guvām ekskursijas laikā.

Paldies visiem, kas bija ar mums, un uz tikšanos nākamajā projekta ekskursijā!

Skolēni par ekskursiju saka:

„Ekskursija bija interesanta un aizraujoša. Interesanti bija vilcieni Dzelzceļa vēstures muzejā. Filma bija reāla un lieliska. Man patika šī jaukā ekskursija” (Klinta)

„Ekskursija bija ļoti izdevusies. Vis-

vairāk man patika kino.” (Krista)

„Tā bija viena no labākajām ekskursijām līdz šim brīdim.” (Madara)

„Mēs bijām ekskursijā uz Rīgu. Bijām arī Dzelzceļa vēstures muzejā un pēc tam noskatījāmies filmu 3D. Man ļoti patika šī ekskursija.” (Undīne)

„Vislabāk patika pēc filmas stāvēt lietū un plāpāt.” (Egīls)

„Ekskursija pati par sevi bija laba. Vislabāk man patika skatīties 3D filmu, bet tā filma varēja būt interesantāka. Labi bija arī Dzelzceļa vēstures muzejā, bet ne tik labi kā 3D filma.” (Andis)

„Muzejā es uzzināju daudz jauna par dzelzceļa vēsturi. Un kino filmu 3D formātā es skatījos pirmo reizi. Tas bija ļoti patīkami.” (Viktoria)

Kaiva Bukovska,
atbalsta grupas audzinātāja

Olímpiskais ekobuss

18. maijā devāmies uz konkursa „Olímpiskais ekobuss Londona 2012” finālu, kurā tika noskaidroti uzvarētāji trīs klašu grupās. Sākumā mums bija jāgatavoja parāde. Aiznesām ekobusu uz vietu, kur bija jānotāstas gājienam. Pēc tā noklausījāmies uzrunas, un visi uzdevumi varēja sākties.

Mums bija jāgatavo mājasdarbs – prezentācija par ekobusu. Manuprāt,

prezentācija izdevās laba un izsmiejoša, bet mums pietrūka teatrāla piesietiena. Kad visas 9 klases bija parādījušas savas prezentācijas, varējām sākt sportošanu. Viens no uzdevumiem bija puzzles – Londonas Olimpiādes simbols – likšana, un tur mums gāja ļoti labi. Atjautības uzdevums par sporta veidu nosaukumiem angļu valodā likās tāds pagrūtāks, jo iepriekš mēs nebi-

jām gaidījuši tādu uzdevumu un nebijām patrenējušies. Bija vēl viens sportisks uzdevums.

Pašās beigās bija jāsaliek olimpiskais ekobuss. Manuprāt, mums tas izdevās ļoti labi un ātri. Visā šajā konkursā mēs ieguvām 3.vietu un lieliski pavadījām laiku, un priecājamies par sasniegto rezultātu.

Sabine Svilpe 8.

ZZ čempionāta fināls

26. maijā mēs, Ērgļu vidusskolas 8. klase, devāmies uz Rīgu, lai piedalītos Zelta Zivtiņas čempionāta lielajā finālā.

No Ērgļiem izbraucām diezgan agri – 7:00. Braucot uz finālu, autobusā no sākuma bija rosība, jo pabeidza zēniem veidot visus tērpus un meitenēm tikmēr pina matus franču bizē. Aizbraucot uz Esplanādi, tūlīt gatavojāmies atklāšanas gājienam, kas sākas pie Brīvības pieminekļa. Tā kā ārā bija auksts, mūsu tērpi diemžēl palika apslēpti zem jakām, bet tas neliedza mums justies lieliski! Gājiena laikā skaļi kļiedzām: „Ērgļi, Ērgļi!”, lai visi citi dzird, ka mēs arī esam ieradusies Rīgā. Nostājoties pie lielās ZZ estrādītes, kur notika atklāšanas runas un priekšnesumi, neko daudz neredzējām, jo priekšā bija telts, bet tas mums neliedza pieiet tuvāk un baudīt visu notiekošo.

Paši pirmie uzdevumus sāka pildīt 4.-5. klašu skolēni, un pa to brīdi mums bija brīvais laiks kādas divas stundas. Šo laiku katrs varēja izmantot, kā vien tīk, un lielākā daļa mūsējo to pavadīja, veicot kādus individuālos uzdevumus parkā. Tā kā es biju kopā ar savām klasesbiedrēm, tad pie lielās estrādes varēja pavigrot kopā ar Nike Riga Run treneriem, kuri bija ļoti jautri un palīdzēja mums sasildīties.

Kad divas stundas pagāja, sākās 6.-8. klašu grupu uzdevumu pildīšanas laiks. Kopā bija jāuzvar deviņi šķēršļi, kuri bija gan viegli, gan grūtāki. Vislabāk

mums izdevās Everestas balanss, kur bija uz svaru dēļa jāstāstās astoņiem cilvēkiem un jāpadod pudele no viena gala līdz otram tā, lai dēlis nepiekartos zemei. Mēs to pārvarejām 17 sekundēs, un tas bija otrais labākais laiks šajā pārbaudījumā. Kad visas 46 klases bija izgājušas šķēršļus, mums sākās orientēšanās, ar kuru mēs ļoti labi tikām galā un bijām 14., kas visu bijām pabeiguši.

Sacensību beigās notika apbalvošana. Vispirms pasniedza simpātiju balvas, bet diemžēl mūsu klase neko neieguva. Bet pilnīgi visai klasei un visām skolām pienācās ļoti skaistas īpašas medaļas, kuras bija apzeltītas. Apbalvot sāka no pirmā sešinieka, bet tur mēs arī diemžēl nebijām. Vēlāk uzzinājām, ka kopvērtējumā esam ieguvuši 11. vietu. Pēc apbalvošanas devāmies uz autobusu un braucām uz veikalu, jo visu dienu nebijām neko siltu ēduši.

Kopumā runājot par šo dienu, mums pārsvarā bija tikai labas atsauksmes. Tas bija tāpēc, jo bijām visa klase atkal vienoti, kā jau mums tas ir ierasts! Un Ērgļos atpakaļ ieradāmies plkst. 1:00 diezgan noguruši no labajām emocijām un jautri pavadītās dienas. Mēs nākamgad nevarēsim piedalīties ZZ čempionātā, bet iesakām pārējām klasēm padomāt par piedalīšanos šajā čempionātā, jo tas dod ne tikai labas emocijas, bet arī iespēju klasei vairāk saliedēties.

Līva Āboliņa-Ābola 8.

Burvju mākslinieku festivāls Masters Of Magic 2012

Es, Krišjānis Kallings, no 17. līdz 23. aprīlim biju Itālijas burvju mākslinieku festivālā Masters Of Magic 2012.

Tur es tiku, iesaistoties jauniešu programmā, kuras ietvaros man bija daļēji atmaksāta dzīvošana un ceļš. Mans skolotājs Enriko Pecolli bija viens no organizatoriem, kas pulcēja 8 jaunos burvju māksliniekus no visas pasaules šajā programmā, un es biju vienīgais no Baltijas.

Šim festivālam pieder arī 3 Ginesa pasaules rekordus. Viens no tiem ir 2010. gadā uzstādīts rekords – visvairāk burvju mākslinieku uz vienas skatuves.

Jauniešu programma norisinājās 1 dienu, kuras laikā notika vairākas meistarklases, tai skaitā arī pie pasaules slavenā burvju mākslinieka Jeff McBride, kas ir mans elks!

Vakarā bija iespēja kāpt uz improvizētās skatuves un atrādīt savu numuru vai vēl neatstrādātu triku, un pēc tam tas tika izanalizēts profesionāļu acīm, un katrs varēja izteikt savu viedokli un ieteikumus. Protams, es šo iespēju nelaidu garām.

Viens no pārsteidzošākajiem notikumiem bija iespēja lielajā gala šovā uzstāties kopā ar Franz Harary kā viņa asistentam. Tiem, kas viņu nezina, varu teikt, ka viņš ir pasaules slavens burvju mākslinieks. Tas notika tāpēc, ka viņa mantas tika sūtītas no Amerikas ar kuģi, kurš iekļuva vētrā un novirzījās no kursa. Tā viņam nācās visus savus trikus improvizēt ar nieka 3 platformām un 3 aizkariem, kas tika sarunātas uz vietas. Šiem uz vietas izdomātajiem trikiem viņam vajadzēja vēl asistentu, kas palīdzētu uz skatuves. Tā nu gadījās, ka, pateicoties nesen iepazītiem draugiem no jauniešu programmas, es tiku par Franz asistentu. Šī pieredze tiešām ir

ļoti noderīga, jo var redzēt visu mēģinājumu plūsmu. Viņa komanda, tai skaitā arī pats Franz, bija ļoti atsaucīga un uzņēma mani kā savējo.

Neaizmirstama bija francūža Xaiver Mortimer izrāde. Viņš maģiju apvieno ar prasmi spēlēt mūzikas instrumentus, ēnām uz ekrāna, dejojšanu un žonglēšanu. Kā vēlāk uzzināju, viņš arī mācēja nedaudz latviešu valodu. Xaiver mācēja pateikt ne tikai „Labdien!”, vai „Kā tev iet?”, bet arī „Liepājas karaosta”. Vēlāk no saviem skolotājiem Daces un Enriko Pecolli uzzināju, ka viņš pirms pāris gadiem ir uzstājies Latvijā.

Lieliska sajūta mani pārņēma, kad pie vakariņu galda sēdēju ar saviem skolotājiem, japāņi, korejieši, zviedru, somu un diviem turkiem, jo neviens nešķīroja tautību, bet vienkārši labi pavadīja laiku, runājot un jokojojot par dažnedažādām lietām. Šī sajūta mani nepameta visu festivāla laiku, jo iluzionistu kopiena ir ļoti atvērta un draudzīga.

Tā bija vienreizēja pieredze un lādiņš turpināt manas gaitas lielajā burvju pasaulē. Tas man noteikti palīdzēs labāk sagatavoties burvju mākslinieku šovam ABRAKADABRA, kas būs jau 4. pēc kārtas un notiks 9.-10. jūnijā Jūrmalā. Gala šovā piedalīsies sieviete ar 6 rokām, grāfs Drakula, burvju mākslinieks, kas visus savus trikus rāda ar kājām. Tā vairs nav „Roku veiklība”!

Šajā festivālā es piedalīšos skatuves konkursā, kas būs arī pirmā reize, kad mans nesen tapušais numurs tiks rādīts „vienkāršai” publikai. Ar to es domāju publiku, kas nav burvju mākslinieki. To visu un vēl daudz ko citu būs iespējams redzēt klātienē 9.-10. jūnijā Jūrmalā!

Biļetes ir iegādājamas visās biļešu paradīzes kasēs!

Krišjānis Kallings 9.

ILZES INDRĀNES JAUNRADES DARBU KONKURSS

Mazā lāciņa stāsts

Tik vientuļš un pamests viņš guļ, mazais, brūnais lāciņš, kam ap kaklu apsieta sārta lentīte. Putekļiem apbērts un atstāts, bet atmiņas nevar aizmirst. Tās paliks uz mūžu, un tās bija arī šim mazajam rotaļu lāciņim.

Tas bija pirms 10 gadiem, bet domās vēl atspīd kā šodien. Viss sākās ar skaistu dāvanu kādai meitenei dzimšanas dienā, un tā iesākās lāciņa dzīves stāsts: „Bija kādas meitenes sešpadsmitā dzimšanas diena. Viņa bija uzvilksusi tumši zilu kleitu ar dzeltenu lentīti, un viņas brūnie mati vizēja saules gaismā. Meitene par šo dāvanu jeb mani, protams, ļoti priecājās. To, ko viņa juta īstenībā un ko domāja par mani, es sapratu – meitenei es biju nekam nederīga rotaļlieta, kas tikai stāvēja uz plauktiņa, nevienam nevajadzīga. Viņa nebija nekāda jaukā vai labā meitene. Ik dienu es noraudzījos, kā skaistule nosoda dzīvi, jo viņai nekad nebija labi, vienmēr kaut kas bija slikti. Pat mazākais sīkums viņā izraisīja dusmas, kas daudzreiz mani biedēja. Kaut gan viņai bija viss, par ko vien varēja sapņot, bet kādam tas varbūt nekad nebūs...

Bieži vien izjutu viņas dusmas un naida pilno skatienu, kas dūrās manās mazajās pērļu acinās. Ja vien viņa saprastu, cik ļoti tas mani sarūgtināja. Šīs sāpes es nespēju pat izteikt vārdos, likos tik nevajadzīgs. Bet man jau neviena nebija, tikai viņa. Gribēju justies īpašs, bet laikam velti. Dažreiz likās, ka viņa tomēr mainīsies. Gāja dienas, stundas un minūtes, un tā mazā cerība, kas bija, ka viņa kādreiz varētu mainīties, lēnām gaisa. Šķita, ka viņa ar katru dienu sevī glabāja aizvien lielāku naidu! Bieži sev uzdevu jautājumu, kāpēc? Vai viņa neredzēja sev apkārt to labo, kas bija?

Tomēr pienāca tā liktenīgā diena, kas tik ļoti daudz ko mainīja. Es pat to nenojautu, kad pēkšņi atcirtās durvis, likās, ka tās tūlīt sabirs skaidu kaudzītē. Kāds vīrietis, es viņu pat īsti nepazinu, paķēra ātri telefonu, kas mētājās uz galdiņa malas, un ātrā steigā mēģināja piezvanīt. Viņa rokas bija asiņās, gar vaigiem ritēja asaras, un likās, ka viņam pirksti nespēj uzspiest vajadzīgos ciparus. Nekad vēl nebiju nevienu redzējis tik satraukušos. Arī mana lāča sirds satrūcās, pat nezinot, kas ir noticis. Tajā mirklī es izdzirdēju šos vārdus: „Sešpadsmitgadīga meitene nokritusi pa kāpnēm un neelpo...”, kuri mani sāpināja līdz sirds dziļumiem, sastindzinot mani, es pat nespēju vairs skaidri domāt. Negribēju tam ticēt, likās, ka tā vienkārši nevar būt...

Jā, viņa bija mirusi. Es nekad nedomāju, ka tik ļoti, ļoti sāpēs, viņa taču bija tik jauna, bet vienīgais, par ko es spēju domāt, bija tas, ka es viņu nekad neredzēšu. Nekad. Likās, ka vairs nespēšu, viņa bija kļuvusi par manu daļu no dzīves. Gribēju, lai viņa tagad būtu pie manis, kaut vai dusmotos, bet viņa būtu. Tāpat kā agrāk!

Un tā pēc viņas nāves es tiku izmests ar citām nevajadzīgām mantām blakus viņas dienasgrāmatai ar atvērtu lappusi, kur uz maigi dzeltenas lapiņas bija uzrakstīti vārdi: „Dažreiz man liekas, ka vienīgais, kas mani saprot, ir Mans Lāciņš...”, kas lika apjaust, cik es viņai tomēr biju svarīgs. Un arī to, ka neviens nezina, kad dzīve beigsies, un patiesību cilvēks saprot par vēlu, kad vairs neko nevar mainīt, bet mīlestība, kas bija, paliks vienmēr. Manā mazajā lāča sirsniņā – ar domu, ka tā mani vienmēr ir mīlējusi, tāpat kā es viņu...”

Laila Saulīte 9.

No kreisās Laila Saulīte, Jūta Ļaudaka, rakstniece Ilze Indrāne, Lāsma Hermāne.

13. aprīlī Sarkanos notika pasākums, kurā piedalījās aforismu krājuma „Nulle profilā” un citu īsdarbu autors Francis Usāns un dzejnieks Arnolds Auziņš. Pasākumu organizēja „Latvijas Avīze” sadarbībā ar Sarkanu pagastu.

Šajā pasākumā piedalījās arī Ērgļu vidusskolas jaunieši. Pirms tam katrs skolēns tika aicināts rakstīt nelielu radošo darbu literatūras stundās par kādu no piedāvātajiem aforismiem. Sarkanos darbi tika arī nolasīti, un, manuprāt, visi darbi bija izdevušies, jo katrs bija centies aforisma domu atklāt ne tikai radoši, bet arī ar humoru.

Pasākumā piedalījās arī Sarkanu teātris „Piņģerots”, kas ar savu uzstāšanos lieliski papildināja pēcpusdienu. Rakstnieks un prātulu meistars Francis Usāns iepazīstināja ar aforismiem, kuri bija saistīti ar cilvēka ikdienas sadzīvi, savstarpējām attiecībām un daudz ko citu. Bija interesanti klausīties šajā lasījumā, jo tas lika aizdomāties par to, cik pasaule ir liela vieta, kur pat visnenozīmīgākais sīkums var būt tev kā mācību stunda, kura tev pašam ir jāierauga un jāatklāj.

Paldies skolotājai Mārītei Breikšai, kura katru skolēnu rosināja rakstīt literatūras stundās. Uzskatu, ka ieguvu daudz interesantu iespaidu, un šāda veida pasākumus vajadzētu rīkot biežāk arī pie mums Ērgļos.

Turpinām publicēt radošos darbus, kuri sacerēti pēc Franča Usāna aforismiem.

Marta Suveizda 10.

„Stāstīsi par sevi sliktu, tev ticēs uz vārda, sadomāsi atklāt labo – šaubīsies”

Vieglāk ir redzēt, teikt, domāt, darīt, dzirdēt un sajūst sliktu, nekā to, kas pasaulē apkārt mums padara labāku – gaišu.

Bezgalīgais informācijas daudzums kā vilņveida starojums plūst ap visu dzīvo un nedzīvo. Kāpēc ir tieksme, ka jāuztver tieši sliktais? Vai tāpēc, ka cilvēka dabā ir just cita vājumu, lai uz tā pamata parādītos varenāki, pārāki, spēcīgāki, skaistāki, gudrāki, populārāki? Un kas notiek ar tiem, kas nevēlas būt šādu pamatu uz citu rēķina? Viņi tiek atstumti, viņos redz tikai trūkumus, neveiksmīnīkus, kuriem nav nākotnes, jo viņi neiederas vidē, kas ir mākslīgi radīta.

Tiem, kuri pasaulē redz tikai negatīvo, patīk dzirdēt to, ka kādam neveicas, jo tad var justies pārāki, jo ir grūti samierināties, ja paši zaudē. Ir skumīgi, ja tiek pazaudēta sava personība uz pasaules skaugu fona, kuri pat necenšas, lai kaut ko iegūtu, bet gaida panākumus bez darba.

Bet atstumtajam cilvēkam ir tāpat daudz labo īpašību. Ja viņš kaut daļiņu no tām mēģina atklāt – neviens jau neieklās. It kā neredzama siena apņem viņa labos darbus, it kā gaisā izplēn visi labi teiktie vārdi.

Ko dara cilvēki, kurus neredz un

„GALVAS PILIENI”

nedzird? Viņi meklē dzirdīgas ausis un redzīgas acis, kurās nebūtu aizspriedumu ēnas. Un atrod tos, kuri redz un dzird visskaidrāk. Viņi redz vairāk labo, ko pasaule mums dod katrā nodzīvotajā mirklī un visu sliktu pārvērš gaismā. Jūti, ka gaismas paliek arvien vairāk! Tas no labā tevī, mani, cilvēkos.

Marta Suveizda 10.

„Liet asaras vēl nenozīmē raudāt”

Nekad un neviens nevar iejusties otra ādā, saprast, ko otrs patiesībā domā un jūt. Ir tik daudz emociju, pārdzīvojumu, ko cilvēks var izrādīt vai noslēpt. Cik patiesi ir tas, kas tiek pateikts otram?

Kad sakām – viņš raud, tad domājam, ka cilvēks sajūts sāpes vai bailes, vai neziņu, vai izmisumu. Kad sakām – viņš lej asaras, tad vairāk domājam par izlikšanos, slēpšanos, negodīgumu. Kam un kāpēc tas vajadzīgs? Parasti viena iemesla dēļ – gūt sev ko izdevīgu, izlikties labākam citu acīs.

Vēl jaunāk, ja izliekas drauga, sev tuva cilvēka priekšā. Pazīstu teicienu – liet krokodila asaras – tās ir viltus asaras, lai kādu iežēlinātu.

Man raudāšana ir sāļu, rūgtu pilieņu ritēšana pār vaigiem patiesi sāpinātām cilvēkiem.

Ir liela atšķirība starp patiesām un tēlotām emocijām. Ko gan cilvēki māna, lejoj viltus asaras? Tikai paši sevi! Bet kā negribas to atzīt!

Malvīne Madžule 10.

„Kalnā kāpšana raitāk veicas, ja iedomājami sevi rāpjamies laukā no bedres”

Kāpt kalnā ir grūti, bet esi jau kalnā, tāpat jau augstāk un dodies tik uz augšu. Esi ko sasniedzis, priecē paveiktais, un tad sāk domāt – varbūt pietiek. Vai vajag nokļūt pašās augstākajās virsotnēs? Varbūt apstāties un pakavēties košajās kalnu pļavās? Un nebūtu jau arī slikti.

Ja esi bedrē, kur aukstums, tumsa, tukšums, tad vēlme izkļūt no tās daudz lielāka kā kalnā kāpšana. Esi

„Ūdeni lej, lai noslēptu zemūdens klintis”

Lāsma Hermanes zīm.

sliktumā, jaunumā, briesmās, tad griba izkļūt no bedres, kaut nokļūšanas vieta būtu tikai kalna pakāje – daudz lielāka. Kāpēc? Tāpēc, ka esi sliktākā situācijā. Tāpēc tad, kad kāp kalnā, iestāsti sev, ka rāpsies laukā no bedres – tiksi tālāk, tiksi augstāk.

Tāpat arī ikdienas dzīvē. Ja liekas,

ka neatrisināsi kādu problēmu, ja domā, ka labāk samierināties, lai paliek, kā ir, ja zudis gribasspēks, ko mainīt, tad jāiedomājas šī pati situācija kā vēl dramatiskāka, grūtāka, sarežģītāka, un radīsies spēks to risināt, ātrāk vērsīsies uz labu.

Viss taču slēpjas domāšanā. Mums jārod stimuls gan kalnā kāpšanai, gan problēmas risināšanai. Un to atrast varam tikai sevī, savā apziņā.

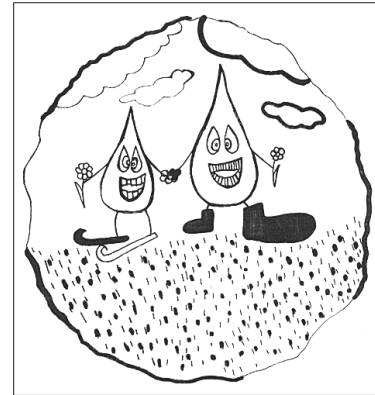
Agnija Vaska 10.

„Ausis apskauž acis plakstiņu dēļ”

Ausis pret acīm – mūžīgā cīņa, kurš labāks! Ausīm skauž, ka acis esot vērtīgākas plakstiņu dēļ. Kāpēc? Uz to nav grūti atbildēt.

Ausīm viss jāklausa gan klusumā, gan trokšņos. Pat ja negrib klausīties, jo nekur jau aizbēgt nevar. Vienmēr atkarība no rokām. Lūdzies tās palīgā, lai aizspiež ausis. Aizspiež arī. Tad atkal lūdzies, lai ļauj klausīties. Dažreiz rokām patīk kaitināt. Ausis aizspieš, rokas tās neatlaiž. Sēdi klusumā un palaid garām ko svarīgu.

Bet acis! Plakstiņi acis klausā, kā saka – no acīm vēlēšanos nolasa. Ja ne-

„Galvas piliens”

Dārtas Dalbiņas zīm.

grib ko skatīties – neskatās, plakstiņi aizveras. Reizēm acis to izmanto viltīgi – vispār jau vajadzētu skatīties, tas ir tas, kas jāredz, bet acīm izdevīgāk to neredzēt. Un plakstiņi palīdz. Ausīm tas neliekas mīnuss, viņuprāt, lieliska prioritāte. Acis plakstiņus kontrolē, bet ausīm rokas vienmēr jālūdzas. Rokām arī ir slinkums, jo ir taču zināms teiciens – sēdēt rokas klēpī salikušai. Bet varbūt rokām tik tikko taisīts manikīrs, nagi tik tikko uzlakoti – turēsi ausis ciet, kas pa to laiku redzēs nagus!

Ir jau ausīm arī kas tīkams – mūzikas klausīšanās. Bet tas, kas ir iespējams, tas jau neliekas tik vērtīgs, bet gan pats par sevi saprotams. Tāpat auskari. Nav taču nevienam citam kā tikai ausīm auskari. Jā, tiesa, sāpīgi izdurt caurumu, lai tos iekārtu. Un tad ausis, zeltu sev iekārušas, vēl filozofē – tas jau nav dabiskais skaistums kā acīm plakstiņi ar garajām skropstām. Redz, tas, kas pašam labs, nav tik svarīgs, vienmēr gribas cita labumu apskaut.

Kā var nesaprast – kas acīm redzētais, tas ausīm dzirdētais – katram sava vērtība, skaistums, derīgums.

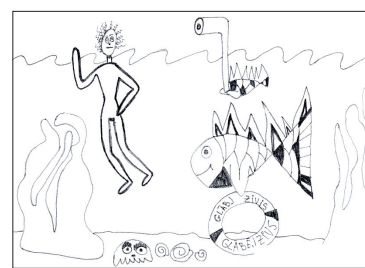
Priecājies par to, kas tev ir! Nevienam nav viss!

Gunta Pūce 10.

„No kāju viedokļa cimdus ir trīs brāķis”

Vai kāja domā par roku? Vai tik vien tās līdzības – abām pirksti vai labā roka – labā kāja, kreisā roka – kreisā kāja.

Kājai ir paklausīgie pirksti – visi vienā zeķē – vienā mājā, vienā istabā. Kolektīvs – visi kopā. Roku pirksti ir individuālisti, jo katram pirkstainiekā sava istaba, katrs pa sevi, bet roku jau klausā, kad darbs kopā darāms. Vai roka kā ģimenes galva zina, ko katrs pirksts domā? Ir jau reizes, kad arī neklausā, kad Jāntim pirksts degunā vai

„Zivij slīcēju nesaprast”
Adīnas Blauas zīm.

mutē, vai ievārtījuma burciņā, vai pie uguns liesmiņās. Ko mēs, cilvēki paši, domājam par savām rokām un kājām?

Vienmēr viss atkarīgs no tā, kas uz ko skatās, vērtē, kas par ko domā. Kājai ir zeķe, rokai – cimdus. Katram savs. Skaidrs, ka kājai cimdus neder – tāpat brāķis? Kājai nav no cimda nekāda labuma. Nu tad nederīgs, ja neder, jo nevar taču cimdu kājā uzvilkt.

Ja neder man, bet der citam – kāds tad tur brāķis? Ja neder nevienam..., bet varbūt tomēr kādam der?

Līga Aleksejeva 11.

„Ausis apskauž acis plakstiņu dēļ”

Un ne tikai plakstiņu... Acis jau vienmēr pamana pirmās, ausis, ja vēlas, lai tās redz, pašas spraucas ārā no matiem. Bet kā tas izskatās? Reizēm bezgala komiski!

Ja acis ko negrib redzēt, tās aizver plakstiņus, ja acis ko negrib dzirdēt, tās sauc palīgā rokas – lai aizbēgt ausis. Bet vai rokas vienmēr klausā – citreiz nevēlas, citreiz līdz elkoņiem iekšā kādos darbos. Kas viņām ausis... „Vai tad vienmēr jāpalīdz?” nodomā rokas. „Jau tā visu dienu ik mirkli jākustas.”

Neapskaužams ir ausu liktenis – viss jādzird, jāklausa. Tik daudz informācijas, ko ar to darīt? Kam teikt un kam neteikt? Ko teikt un ko neteikt? Bet visu paturēt sevī – cik grūti – ausis dzīkst no faktu pārplūšanās – liekas, tūlīt pārplūsi.

Pievērt acis... Kad tās pieveras? Kad negribam ko redzēt, kad mums nav izdevīgi ko redzēt. Skolotājs piever acis, kad skolēns špiko. Kāpēc? Lai skolēns dabū labāku atzīmi, lai direktore nebārtu par nesekmību, varbūt vienkārši noguris, nav reakcijas ātruma, vai viņam viss vienalga.

Vai pārāk bieži nepieveram acis uz nevēlāmām? Kāpēc tā darām? Vai zinām, ka neko nevarēsim izmainīt? Redzēt to mums nav izdevīgi? Bet kādam ir tieši izdevīgi, viņš gūst negodīgu labumu, ka pieveram acis. Tāpēc labāk – atvērsim acis!

Rihards Krists Kalniņš 11.

„Pēc manis kaut vai plūdi...”
plātījās lāsteka”

Lāsteka – ziemas ledus rota! Viņas ir skaistas un tik dažādas! Dažas resnas, grumbuļainas, citas tievas, gludas, ir īsas un garas. Pie jumtiem, pie palodzēm. Viņas zina, ka ir ziemas skaistuma liecinātājas, pavasari, vasaru, rudeni tās nepazīst, nekad nav redzējušas.

Ir viegli teikt pārliecinātus apgalvojumus, ja zini, ka liktenim neizbēgsi. Lāsteka zina, ka siltās saulītes staros izkusīs, lai arī viņa gribētu vēl mazliet padzīvot, tā nenotiks, tāpēc jau viņa negrib un var pārliecināti teikt – pēc manis kaut ūdens plūdi. Un būs taču plūdi – pati kūsama tos radīs.

Bet kas nezina lāstekas likteni, tas brīnās: „Cik gudra! Cik drosmīga! Cik augsts sevis novērtējums!”

Lāsteka zina, cik īss viņas mūžs. Un viņa izbauda mirkli, pat spīguļo-dama un mirdzēdama saules viņai tik kaitīgajos staros.

Aiga Vorobjova 11.

Klimata izmaiņas ietekmē Ērgļu arodividusskolas attīstību

Daudzi Ērgļu novadā dzīvojošie droši vien ir dzirdējuši par būvniecības darbiem arodividusskolā. Tas ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atbalstīts projekts: „Ērgļu arodividusskolas dienesta viesnīcas un mācību darbnīcu energoefektīva rekonstrukcija ar pasīvās ēkas komponentiem”, lai īstenotu Klimata Pārmaiņu Finanšu Instrumenta (KPMFI) mērķus siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai. Naudas līdzekļi rekonstrukcijai ir iegūti no CO₂ kvotu realizācijas. Projekta realizāciju uzrauga Latvijas Vides Investīciju fonds (LVIF). Būvniecības darbus veic SIA „Kvadrum” un „Wesemann”. Ēku rekonstrukcija ir kā pilotprojekts atbilstoši Eiropas Savienības izvirzītiem mērķiem no 2020. gada būvēt ēkas ar enerģijas patēriņu tuvu nullei. Rekonstrukcijas laikā dienesta viesnīcai ir jāsasniedz īpatnējais siltumenerģijas patēriņš 18kWh/m² un mācību darbnīcām 58kWh/m² gadā. Salīdzinoši ar vidējo rādītāju valstī tie ir augsti rādītāji, jo citos projektos ēku siltināšanas darbi tiek veikti ar rādītājiem vidēji robežās no 70 līdz 100kWh/m². Projektu paredzēts ir pabeigt 2012. gada

oktobrī. Projekts ir unikāls ar to, kad papildus pie visiem veiktiem siltināšanas darbiem tiks izveidota ēkām gaisa nosūce un svaiga gaisa piegāde. To īsteno modernu un ekonomiski gaisa apstrādes agregāti, kuru sastāvā ir filtri un rekuperatori. Sistēma būs regulējama atkarībā no cilvēku daudzuma ēkā. Iedzīvotājiem ēkās ne tikai būs silti, bet arī nepārtraukti pievadīts svaigs gaiss, kas ir būtisks dzīves komforta elements renovētās ēkās. Diemžēl citos siltināšanas projektos šis aspekts netiek ņemts vērā un ēku iekšpusē palielinās mitrums, sienu pelēšana un bezgaiss.

Projekts, protams, dos lielu ieguldījumu ne tikai skolas attīstībā, bet arī jauniešu sadzīves un mācību darba kvalitātes uzlabošanā, kā arī Ērgļu novadam. Arodividusskolas mērķis sāk lēnām piepildīties – kļūt par videi draudzīgu izglītības iestādi. Tas, ko mācām stundās saviem audzēkņiem par ekoloģiju, vidi, enerģijas taupīšanu, ekoloģisku un otreizēju materiālu izmantošanu būvniecībā, sakrīt ar ikdienu un šo projektu.

Andris Spaile,
Ērgļu arodividusskolas direktors

Bērnistaba Ērgļos

11. maijā tika parakstīts līgums starp VAS „Hipotēku un zemes banka” projekta klientu klubu „Mēs paši” un Ērgļu arodividusskolu par projekta „Bērnistaba Ērgļos” realizāciju.

Projekta mērķis:

Uzlabot Ērgļu novada un arodividusskolas jauno māmiņu izglītības apguves apstākļus, nodrošinot iespēju atstāt bērnu rotaļu istabā mācību stundu laikā.

Veicamie pasākumi/aktivitātes:

1. Būvmateriālu sagāde.
2. Bērnistabas remonts un iekārtošana.
3. Mēbeļu iegāde.
4. Bērnistabas svinīga atklāšana.

Projekts „Bērnistaba Ērgļos” būs unikāls:

– ar Ērgļu novada un Ērgļu arod-

vidusskolas topošo un esošo jauno māmiņu apvienotās atbalsta grupas teorētisku un praktisku nodarbību organizēšanu;

– ar bērniem iekārtotu rotaļu istabu, kura būs krāsota ar naturālām – videi un bērnu veselībai draudzīgām krāsām;

– ar pašgatavotām rotaļlietām, grāmatām u.c. lietām.

Ko projekta īstenošana dos vietējiem iedzīvotājiem?

Tā būs mājīga, praktiska, droša un veselīga vieta, kur Ērgļu novada un Ērgļu arodividusskolas ģimenes ar bērniem vienmēr būs gaidītas, atbalstītas un saprastas.

Lai mums visiem veicas!

I. Bērzkalna,
ĒAV sociālā pedagoģe

Koncerts „Pavasari...” Ērgļu pansionātā

Kad pļavas rotājās ar dzeltenu pieņņu segu un upes līčos ievās ziedēja, Ērgļu arodividusskolas folkloras pulciņa dalībnieki (vadītāja I. Maltavniece), jaunie ģitāristi (vadītāja V. Krūmiņa) un Ērgļu saietā nama tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši” (vadītāja I. Maltavniece) apvienojās kopīgā koncertā Ērgļu pansionātā.

Ērgļu arodividusskolā ir izveidojusies tradīcija apmeklēt pansionātu ar dzejas lasījumiem. Tās iniciatore un atbalstītāja ir skolas bibliotekāre Diāna Kuzina. Un šāda tradīcija ir arī tautas mūzikas kopai „Pulgosnieši”. Tā kā koncertprogrammu tēmas sakrīt, nolēmām apvienoties kopējam koncertam.

Koncertprogrammu veidoja paši audzēkņi (folkloras pulciņa dalībnieki no 1., 2.k.Vs), atlasot dzeju no sev tīkamāko dzejnieku darbiem.

Programmā skanēja dzeja un dziesmas par pavasari un mīlestību. Dzeju deklamēja folkloras pulciņa

dalībnieki – 3.k. viesmīlības servisa grupas audzēkņi. Kopējā muzicēšanā apvienojās ģitārspēle un akordeons. Liels prieks bija pašiem un klausītājiem, ka kopīgā dziesmu dziedāšanā apvienojās divas paudzes – jaunie skolas dziedātāji un ģitāristi un pieredzes bagātie folkloras kopas dalībnieki. Dziesmas visiem uzjundīja jaunības atmiņas un deva pavasarīgu noskaņojumu, jo varēja manīt, ka pansionāta ļaudis iesaistījās kopējā dziedāšanā.

Liels paldies pansionāta vadībai un saimniecēm par īpaši sarūpēto cienastu un sirsniģo uzņemšanu!

Lai gan nedēļas vidū arodskolā visi ir mācību procesā, tomēr direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā Tīna Blūma prasmīgi izkārtēja koncerta dalībniekiem darba dienu, lai varētu apmeklēt pansionātu.

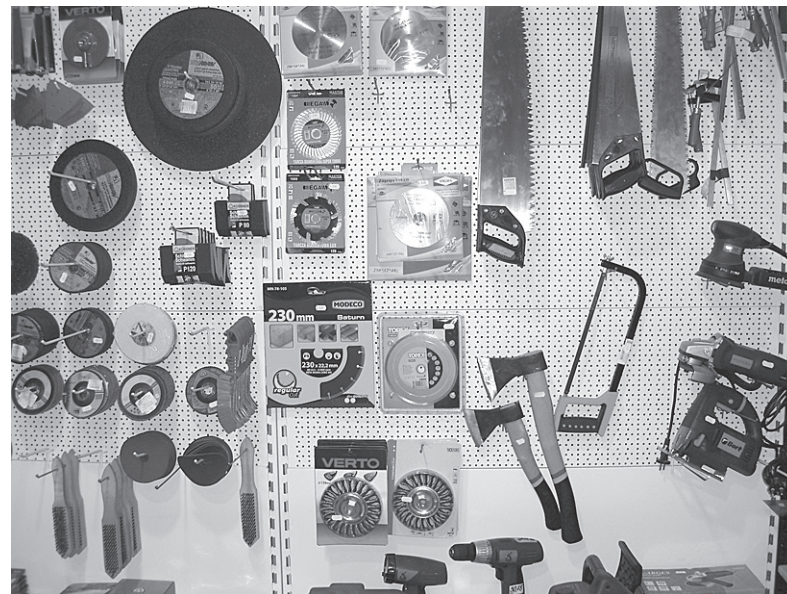
Inese Maltavniece

Saimnieciskā dzīve novadā

Veikals „Būvnieks”

SIA „Mana Nauda” veikals „Būvnieks” savu darbu Rūpniecības ielā uzsāka 2007. gadā uz Jāņiem. Veikals plašā sortimentā piedāvā materiālus būvniecībai, telpu remontam, dārza darbiem, ikdienā nepieciešamās elektropreces. Šobrīd telpas plašas, preces brīvi izliktas un viegli pārskatāmas. Patīkami pircējam, vieglāk strādāt veikala vadītājam Mārim Pedelim.

Taču līdz tam noiets gana garš un pieredzes bagāts laika posms. Daļa ērgļeniešu atceras, kad deviņdesmito gadu sākumā, lai saremontētu savu mājas sadzīves tehniku, devās uz Rīgas ielu 26, kur darbojās Madonas sadzīves pakalpojumu kombināta televizoru un radio remontdarbnīca. Tajā pēc skolas beigšanas savu darbu uzsāka arī Māris. Notiekot izmaiņām valsts iekārtā, mainījās saimniekošanas sistēma un kā pilnīgi dabīgs process ritēja darbnīcas pārņemšana savā īpašumā, lai sākotnēji turpinātu iesāktu, bet ar laiku jau pilnveidotu piedāvāto pakalpojumu klāstu. Līdzās remontdarbiem iedzīvotājiem tika piedāvāta iespēja iegādāties jaunu sadzīves tehniku. Dzīve piespēlēja iespēju un darbības joma tika paplašināta ar būvmateriālu veikalu Zaģētavas ielā 2. Darbs veikalos, pieredzes uzkrāšana uzņēmējdarbībā, tirdzniecības apgrozījums un saimnieciskā darbība ar laiku lika izvērtēt savas iespējas un kaut ko mainīt darbībā. Māris pieņēma lēmumu saglabāt savu darbību vairāk būvmateriālu piedāvājuma jomā, un jaunā gadsimta sākumā tiek dibināts IK „Mana Nauda” ar viena veikala darbību Blaumaņa ielā 3. Tas ir laiks, kad daudzi uzņēmumu vadītāji paši braukā uz preču atlasēm, pie piegādātājiem. Veikalā strādā viens darbinieks, palīdzību ne-

atsaka vecāki. Veikala telpas salīdzinoši mazas bagātīgajam apjomīgajam preču piedāvājumam, pircējam grūti orientēties, līdz ar to uzņēmuma darbība ir kā apstokst. Lai rastu risinājumu, tiek nolemts iegādāties vecās noliktavu telpas Rūpniecības ielā, kas pēc pamatīgiem remontiem iegūst šodienas redzējumu. Līdz ar jaunajām telpām tiek mainīta uzņēmuma darbības forma no IK uz SIA.

Pašreiz veikalā Māris var strādāt viens pats. Preču klāstu, informāciju par tām var iegūt internetā, no ražotāju dīļeriem. Arī pasūtījumu veikšanai tiek izmantotas modernās tehnoloģijas. Sadarbība notiek ar tiem uzņēmumiem, kas nodrošina piegādi. Pārdevējam prieks par pircējiem, kas nāk uz veikalu jau sagatavojusies un zinoši. Tie gan visbiežāk ir remontdarbu meistari. Pircēji veikalā tiek regulāri informēti par jaunākajiem piedāvājumiem. Ir cilvēki, kas ar interesi iegā-

dājas jaunumus izmantošanai, ir tādi, kas mazliet nogaida vai ievāc ziņas no tiem, kas jau praktiski izmēģinājuši un tikai tad nāk iegādāties savām vajadzībām. Lielāko daļu no būvmateriāliem Māris ir izmēģinājis praktiskā pielietojumā un līdz ar to var sniegt daudz pilnīgāku instrukciju, citu materiālu izmantošanai iegūtas labas rekomendācijas. Nepieciešamības gadījumā tiek veikts pircējam vajadzīgās preces konkrēts pasūtījums.

Kā visi tirdzniecības darbinieki, arī Māris vēlas, lai Ērgļos un to apkaimē būtu darba devēji, kas var nodrošināt darbu un ienākumus pēc iespējas plašākam cilvēku lokam, jo no tā atkarīga pircēja iespēja apmierināt savas vajadzības, no tā atkarīga ikviena pakalpojumu sniedzēja uzņēmuma nākotne.

Ilze Daugiallo,
informācijas speciāliste

PII “Pienenīte” ziņas

Saulainie notikumi bērnu dārzā

Maija mēnesis bija pozitīviem un saulainiem notikumiem pilns. Visa uzmanība tika veltīta sagatavošanas grupas bērniem, kas bija visa centrā.

24. maijā visi pirmsskolas izglītības darbinieki un sagatavošanas grupas bērni devās ekskursijā. Jauki, ka arī laika apstākļi mūs palutināja, ļāva izbaudīt pirmo lielo ekskursiju bez vecākiem. Apmeklējām atpūtas kompleksu “Rakši”, kur varējām vērot divkupra kamieļus, Andu lamas, kā arī radniecīgās alpakas. Katrs bērns varēja noglaudīt un pataustīt lamas maigo vilniņu, izbaudīt, kā ir sēdēt uz aitas, kas ļoti pacietīgi stāvēja. Atpūtas kompleksa saimnieki laipni pie-

dāvāja arī piknika vietu, kur ieturējām ilgi gaidītās pusdienas. Kad vēderi pilni, devāmies apskatīt Cēsu pilsētas centru, bērniem īpašs prieks bija par bērnu laukumiņu Maija parkā. Ekskursijas noslēgumā neiztrūkstošā dāvana bija saldējuma notiesāšana. Ekskursija tiešām bija izdevusies. Paldies audzītēm par lieliskā maršruta izvēli!

29. maijā saposti bērni, smaidīgi vecāki un ziediem pilnās audzinātāju rokas liecināja, ka bērnu dārzā ir svētki par godu tam, ka 24. novada bērni ir gatavi uzsākt jaunu savas dzīves posmu jeb skolas gaitas. Ik gadu izlaiduma pasākumu ar savu klātbūtni

kuplina kāds pasaku tēls, šogad ciemojās Kaķenīte un Bārdziņš, kas kopīgi rotaļājās ar bērniem un dāvāja apsveikuma veltes, tika saņēmts par absolventa nākotnes profesiju, ko viņš vēlas turpmāk dzīvē piepildīt. Apsveikuma vārdus sacīja pirmsskolas izglītības iestādes “Pienenīte” vadītāja Iona Cielava, Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Guntars Velcis, Ērgļu vidusskolas direktore Inese Šaudiņa un 1. klases skolotāja Sandra Stankeviča. Novēlam absolventiem un viņu vecākiem gaišu, saulainu vasaru un izturību nākamajā mācību gadā!

Evita Lielupa, metodiķe

Ērgļu arodvidusskolas audzēkņu ekskursija

15. maijā Ērgļu arodvidusskolas audzēkņi, kuri visus mēnešus bija saņēmuši vidējo atzīmi 6 un vairāk, devās ekskursijā uz Koknesi. Tā bija nopelnīta dāvana par centību, mērķtiecību un sasniegumiem mācību darbībā. To organizēja un finansiāli atbalstīja Ērgļu arodvidusskola sadarbībā ar ESF projektu Nr. 2011/0052/IDP/1.2.2.4.2/11/APIA/VIAA/092.

Pēc garās un aukstās ziemas bija patīkami atklāt peldēšanās sezonu siltajā un skaistajā Kokneses peldbaseinā. Katrs varēja izpīcēties pēc sirds patikas un baudīt ūdens burvību.

Dienas aktivitātes turpinājās pie Kokneses estrādes Daugavas krastā. Zēni gādāja par ugunsкура kurināšanu un šašlika cepšanu, meitenes – par galda klāšanu. Pašu gatavotās uzskodas visiem labi garšoja. Paldies pēcpusdienas atbalsta grupas dalībniekiem par darbu!

Sēžot pie ugunsкура, katram bija iespēja „iekodēt” labās mācīšanās noslēpumus, teikt labus novēlėjumus sev un pārējiem. Esmu pārliecināta, ka šie jaunieši arī nākamgad saglabās

savu sekmju līmeni un viņiem pievienosies vēl citi. Audzēkņi labprāt piedalījās spēlēs, kas viņus vairāk satuvināja. Patiess prieks par kopības sajūtu, pavadīto laiku un pozitīvām emocijām.

Pēc aktīvās atpūtas pastaigas soli, baudot saules siltumu, apskatījām skaisto un iespaidīgo Likteņdārzu.

Sarp lieliem akmeņu krāvumiem var redzēt Latvijas dabas krāšņumu – sastādītos kociņus, kas simbolizē auglību, attīstību, gudrību un nemirstību. Ar tādu skaistu domu atgriezāties mājās, lai turpinātu iesākto ceļu.

Paldies Ērgļu arodvidusskolas audzēkņiem, kuri sevi spēj parādīt no labākās puses, darbinieku komandai – ēstgatavošanas darbnīcas vadītājam Venetai, pēcpusdienas jauniešu atbalsta grupas audzinātājam Kristīnei, pedagoga palīdzei Evijai un skolotājiem Aivaram un Judītei. Vislielākais paldies skolas direktoram par skaisto un pavasarīgo dāvanu!

Lai jauka vasara!

I. Bērzkalna,
sociālā pedagoge

Vasaršvētki pie Daugavas

Uz paša vasaras sliekšņa un arī sezonas noslēgumā deju kolektīvam „Pastalnieki” vēl gribas pielikt kādu treknu punktu savā koncertdzīvē. Domāts, darīts. Salecam braucamajos un laižam uz Latgales pusi, kur jau vairākus gadus pēc kārtas tiek organizēti Vasarsvētku sadancis Vabolē un starptautiskais tautas mākslas festivāls „Augšdaugava 2012”.

Veiksmīgi aizceļojuši līdz Vaboles parka estrādei, rādām savu māku kopā ar vēl vismaz 10 kolektīviem nelielā, bet ļoti mīļgā estrādē, kurai plešas apkārt skaists parks.

Šī taciņa “Pastalniekiem” ir ļoti iemīta, jo braucam šeit jau 4 gadus un vienmēr esam jauki sagaidīti, pacienāti ar brokastīm un visādi citādi jauki pavadījām laiku.

Tā nu izdejojušies ballē kopā ar grupu “Patrioti LG”, patušējuši ar TDA “Ogre”, dažas stundas nosnāduši Vaboles vidusskolā, dodamies tālāk uz skaistajiem Daugavas lo-

kiem, pa ceļam piestājot Daugavpili, kur vairāki, kas te ir pirmo reizi, secina, ka pilsēta ir skaista un sakopta.

Augšdaugavas festivālā, kā jau katru gadu, koncerts notiek visas dienas garumā, attiecīgā laika posmā piedaloties dažādiem kolektīviem. Tā arī šoreiz TDA “Ogre” un “Pastalnieki” godam nodejoja viņiem atvēlēto pusstundu. Saulīte karsēja ne pa jokam, un daži drosmīgie pēc dejošanas “stāvus lēca Daugavā” atvēsināties.

Šeit Daugavas krasti ir īpaši skaisti, it īpaši no stāvā Dziesmu kalna vai Vasargēlišķu torņa skatoties (skats uz 10 latu banknotes). Jauki atpūtušies un pastrādājuši (t.i. padejojuši), mērojam ceļu uz mājām, pa ceļam vēl piestājot pie Nīcgales akmens – lielākā Latvijā. Divas dienas paskrēja nemanot un kas zin, kur vasara vēl mūs pasauks!

Mārīte Taškāne,
deju kolektīva vadītāja

Uzminēsim Zinaīdu Lazdu!

Ērgļu novada dzejniecei Zinaīdai Lazdai – 110

Es negribu, ka mani slavē. Gribu, lai mani saprot.

Z. Lazda

Dzejniece, īstā vārdā Zinaīda Zelma Šreiberu, dzimusi 1902. gada 6. jūnijā Leimaņu pagasta Tanuļu mājās, kuras nomāja viņas vecāki. Pēc dažiem gadiem viņi atgriezās dzimtajā Ērgļu pagastā. Vispirms dzīvoja (1904) Ērgļu mācītājmuižā, bet pēc 1905. g. saņēma Ērgļu pagastā Magrijas, nolaistas mājas, bet bērnības atmiņās dzejniecei mīlas. Beidzot 1911. gadā tēvs iepirka par dzimtu Spēliņus.

Dzejnieces tēvs Jānis Šreibers (1872-1953) cēlies no Ērgļu Rausēniem, kas ir viņa mātes dzimtas mājas. Dzejnieces māte Emma (dzimusi Bauģe, 1873-1955) Vecogres pagastā. Abi vecāki apglabāti Āriņkalna (tagadējais nosaukums Sauleskalna) kapsētā. Cik tēvs bijis straujš, tik māte lēna, maiga, satīcīga. Par visspilgtāko tēlu savā bērnībā Zinaīda Lazda atzīst tēvamāti. „Viņa bija pilna ticējumu un visādu ziņu un taņīs arī dzīvoja. Viņa bija kā burve un tālreģe, lai gan ar buršanu nenodarbojās. Viņai bija dziļa, sena valoda,” tā savo vecomāti raksturoja pati dzejniece.

Šreiberu ģimenē bija 6 bērni. Šreiberi bija pareizticīgie, bet kristietība nav Z. Lazdu sevišķi ietekmējusi. Pirmā skola Zinaīdai Ērgļos ir pareizticīgo draudzes skola, kuru viņa apmeklēja no 9 gadu vecuma. Drīz viņa pāriet uz Ērgļu luterāņu skolu, kur par pārzini ir Andrejs Brods, apzinīgs un godprātīgs pedagogs. Zinaīdai mostas interese par literatūru. Pirmā viņas iemīļotā grāmata ir Raiņa luga *Zelta zirgs*. Skola viņai izliekas visjaukākā vieta pasaulē, kurā viņa nemītīgi gribētu būt.

Pirmais pasaules karš nāk ar rūpēm un raizēm arī Šreiberu ģimenei. Iesauc tēvu, saimniecības rūpes gulstas uz mātes pleciem. Kad tēvs atgriezās mājās no karalauka, sākās meitas cīņa ar tēvu, kurš negrib laist meitu tālāk skolā. Viņai un pārējiem bērniem jāsaimeņo iepirktajās *Spēliņu* mājās, kur zemes ir diezgan un vajadzīgas darba rokas.

1919. gada rudenī Zinaīda kopā ar draudzeni Dundurdu Alīsi aizbrauc uz Rīgu un iestājas N. Draudziņas ģimnāzijā. Direktore Natālija Draudziņa pieņem Zinaīdu savā dzīvoklī kā pensionāri un visus turpmākos skolas gadus Zinaīda nodzīvo pie viņas gandrīz kā audzumeita. Pēc ģimnāzijas beigšanas Zinaīda iestājas Latvijas Universitātē Baltu filoloģijas fakultātē. Pēc augstskolas viņa strādā (1925-1944) par skolotāju savā bijušajā skolā. Z. Lazdas vārds latviešu literatūrā

ienāk 1932. gadā ar dzejoļu publikāciju žurnālā *Daugava*. Izšķiroša nozīme jaunās dzejnieces dzīvē ir dzejniekam un redaktoram Jānim Grīnam, par kuru viņa pati saka: „Daugavas laivnieks Jānis Grīns ieņēma mani savā meijotā laivā, lai līgotos tālāk pa straumi un dzelmēm uz lielo jūru.” Un sava mūža nogalē vienā no savām pēdējām vēstulēm dzejniece raksta J. Grīnam: „Jums ir bijusi ļoti izšķirīga nozīme manā dzīvē,” un tādas lietas neviens neaizmirst.” Līdz pat mūža beigām dzejniece ir apbrīnojusi un cienījusi Zentu Mauriņu, kuras personība valdzinājusi ar savu domas dziļumu un prāta erudīciju. Savukārt Z. Mauriņa par Z. Lazdu ir rakstījis: „...es vienmēr mīlēju Lazdas nepiekuļojamo īstenību, viņas sakņaino latviskumu, viņas īgnumu pret liekulību un lišķību.” Līdz 1944. gadam Latvijā iznāk divi Z. Lazdas dzejoļu krājumi – *Zaļie vārti* (1936) un *Staru viesulis* (1942). Par pēdējo dzejoļu krājumu autore saņem Annas Brigaderes prēmiju.

Runājot par Z. Lazdas dzeju, iedērtīgs ir V. Gētes teiciens, ka dzeja ir līdzīga kapelai ar apgleznotām logu rūtīm. No ārienes tā šķiet tumša un drūma, bet, iekšienē ieejot, acis apžibina krāsainas gaismas plūdi. *Lazdas dzeja šķiet vēsa un grūti pieejama, līdzīga tai kapelai ar krāsainajām logu rūtīm. Lazdas pasaule ir klusināta krāsās un skaņās, palēnināta kustībā. Tā liekas puspievērtām acīm dzejnieces mīļākās noskaņas ir klusums un miers. Vairāki dzejoļi ir veidoti pēc tautas dziesmu paraugiem. No latviešu mitoloģijas dzejoļos parādās Dievs un Velns, Laima, Jumis, velna govju ganītāja, dzilna, veļi. Z. Lazdas dzejas saturā ir motīvi, kas tiecas uz dzīves parādību dziļāku izpratni, kā tagadnē, tā „gājušos laikos.” (J. Andrupis)*

1944. gada rudenī dzejniece ieradās Ērgļos vecāku mājās. Piedzīvojusi briesmīgo uzbrukumu Ērgļiem 1944. gada septembra otrā pusē, Šreiberu ģimene no *Spēliņiem* dodas bēgļu gaitās 17. septembrī. Z. Lazda aizbrauc uz Rīgu pēc mantām, bet piederīgie iestrēgst Vidzemes ceļā, un viņi vairs nesatiekas. Izbraukusi no Rīgas 27. septembrī, dzejniece apmetas pie Aīdas Niedras Liepājā. Sākas Liepājas bombardēšana, un Lazda nolēmj atstāt Latviju. 12. oktobrī viņa kopā ar profesora Cicāna ģimeni atstāj dzimteni un nokļūst Vācijas pilsētā Veimārā. Turpmākās gaitas emigrācijā Z. Lazdu aizved uz Oregonu Amerikas Savienotajās valstīs. Viņa strādā gan maizes darbu slimnīcā par slimnieku kopēju, gan veic literāro darbību. Trīmdā ir iznākuši dzejoļu krājumi *Tālais dārzs* (1946), *Bēgle* (1949), *Saules koks* (1956). Rakstniece saņēmusi svešumā visas iespējamās literārās godalgas, aktīvi iesaistījās un darbojās ārzemju latviešu kultūras dzīves veidošanā līdz saslimšanai ar neārstējamo Hodžkinsa slimību. Dzejniece nomira 1957. g. 7. novembrī 55 gadu vecumā Oregonas štata galvaspilsētā Selemā.

Dzejnieces pēdējā vēlēšanās bija būt pārpelnotai un apbedītai brīvajā jūrā tik tuvu dzimtenei, cik iespējams, kur viņi tad varbūt viņas pelnus aizskalos līdz Latvijas krastiem. Šī Z. Lazdas pēdējā griba tika izpildīta. 1958. g. 14. jūnijā rakstnieki J. Grīns, K. Dziļleja, V. Kārklīšs un vēl daži latvieši izveda laivā urnu ar viņas pelniem un nogremdēja Baltijas jūrā neitrālajos ūdeņos netālu no Gotlandes salas. Bronzas urna, ietīta sarkanbalt-sarkanā Latvijas karogā, kopā ar sarkanu rožu pušķiem un baltām maijpuķītēm, tika pavadīta ar klātesošo nodziedāto Latvijas himnu. Par šo gadījumu rakstīja visas lielās Stokholmas avīzes *Zviedrijā*, ievietojot arī notikuma fotouzņēmumus.

Diena netika izvēlēta nejauši. Tā sakrita ar lielo deportāciju dienu Latvijā 1941. gadā. Dzejnieces Z. Lazdas vārds Latvijā oficiāli netika pieminēts līdz pat Atmodas laikam, 1980. gadu beigām.

Dzejniece, būdama vēl Latvijā, īsi pirms došanās tālos, nezināmos pasaules ceļos ir teikusi kādam savam paziņam šādus vārdus: „Es esmu uzminēta, tāpat es dzīvoju!”

Pietuvojoties un ielūkojoties Z. Lazdas atstātajā literārajā mantojumā, mēs nonāksim latviska gara pasaulē, kas viņas dzejā tik krāšņi mirdz!

Materiālu sagatavoja A. Kuzina
2012. g. 4. jūnijs

Jauniegvumi Sausnējas bibliotēkā

Ir vasara, kad lauku ļaudīm darba pilnas rokas. To izjūtu arī bibliotēkā, apmeklējumu ir mazāk, ir lasītāji, kas, atnesot grāmatas, tā arī pasaka: tagad līdz rudenim. Bet bibliotēkas darbs jau tāpēc neapsīkst. Vēlos informēt par jaunieguvumiem. Šogad bibliotēkas krājums jau papildināts ar 44 grāmatām. Tostarp visvairāk ir daiļliteratūra – gan latviešu, gan ārzemju autoru darbi. Šoreiz ieteikšu grāmatas, kuras pašai iepatikās visvairāk.

– *Vladimirs Kaijaks „Koka kāja, Kapu māja”* – rakstnieks stāsta par savu bērnību, uzzināsiet, cik notikumiem bagāta tā bijusi, ne velti grāmatā dots apakšvirsraksts „Stāsts par to, kā es septiņreiz no nāves izglābos”.

– *Inguna Bauere „Ede, Pumpura sieva”*. Šī ir rakstnieces vairāku darbu sērija par ievērojamu latviešu

rakstnieku dzīvesbiedrēm. Mīlestība ir smaga nasta, kas tomēr ir paciešama un iznesama. Vēl smagāka tā top, ja praktiskas dabas sieviete iemīlas dzejniekā.

Iegādājoties grāmatas, aizvien tiek papildināta arī nozaru literatūra, tāpat netiek aizmirstas arī praktiskas lietas.

– *Džozefīne Fērlija „Dabiskā kosmētika”*. Šajā grāmatā varēsiet atklāt daudz noderīgu skaistumkopšanas noslēpumus, lai iegūtu skaistas rokas, nagus, pēdas un matus, burvīgu skatienu un smaidu. Grāmatā iekļautas receptes, kurām nepieciešamās sastāvdaļas sastopamas Latvijas mežos, pļavās, piemājas dārziņā. Tās varat arī izaudzēt puķu podā vai atrast virtuves pieliekamajā.

Visiem, kam patīk humors un uz

dzīvi skatās ar smaidu, patīks šī grāmata.

– *Valdis Artavs „Vienos priekos”*. Grāmatā ir trīs nodaļas – pirmā aptver jaunus, nekur vēl nepublicētus dzejoļus par mūsdienu dzīves reālijām un aktuālākajiem notikumiem gan sabiedrības, gan politikas dzīvē, otrā ietver gan agrāk publicētus, gan jaunus dzejoļus par cilvēkiem un ikdienas dzīves situācijām, bet trešā liek mums atcerēties padomju laiku sadzīvi un ar to saistītās īpatnības. Trešā nodaļa ir papildināta ar Gunāra Bērziņa zīmējumiem.

Par visām jaunākajām grāmatām uzzināsiet, atnākot uz bibliotēku. Tātad gaidīti visi esošie un topošie lasītāji!

Ingā Grote,
Sausnējas bibliotēkas vadītāja

Muzeju nakts brīnumi Brakos

19. maijā visā Latvijā un Eiropā šogad noritēja jau astotā Muzeju nakts. Ērgļu novadā apmeklētājus mīļi gaidīja divi muzeji – „Meņģeļi” un „Braki”. Šogad bija jaunums – pirmo reizi Muzeju nakts pasākumā iesaistījās gaisa virvju atrakciju parks „Braku takas”, kur nu nemaz nebija garlaicīgi, jo tikai divpadsmitos naktī tika izdegta pēdējās lampas un sveču liesmiņas, kas tik krāšņi izgaismoja pārbaudījumu posmus.

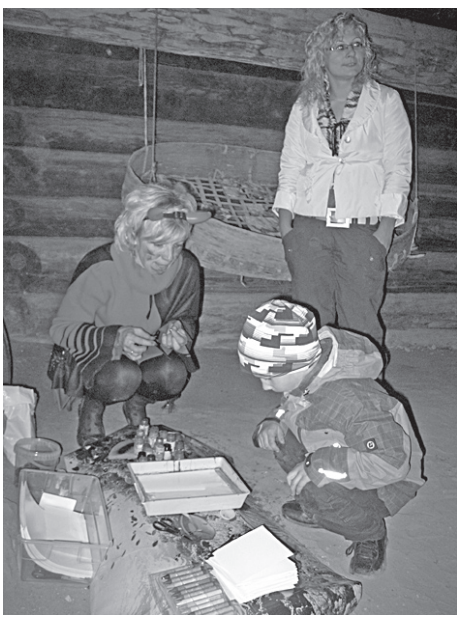
Braku muzejā vakara programma aizsākās ar muzikāli literāru kompozīciju saimes istabā. Galvenais viesis bija rakstniece Inguna Bauere. Viņai šī diena bija īpaša, jo tieši Muzeju naktī atklāja tematisku izstādi no Tiltiņu ģimenes kolekcijas „Velniņi”. I. Baueres tēvs Imants ilgus gadus ir krājis visdažādākos velniņus – no māla, stikla, auduma veidotos. Kad tēvs 2011. gada rudenī aizgāja aizsaulē, velniņu kolekciju Tiltiņu ģimene dāvāja „Braku” muzejam. Nu draiskuļi jau ir smaida saimes istabā, kur viņiem atvēlēts neliels stūrītis. I. Bauere pastāstīja ne tikai par tēva velniņiem, bet arī par sevi, par daudzajām grāmatām, par to tapšanu un cilvēka sirds gaišumu, par labestību, ar kādu jāraugās pasaulē... Skaista un dvēseliski bagāta tikšanās. To visu vēl vairāk iekrāsoja cesvainietes Vitas Krūmiņas skaistā dziedāšana.

Pēc jaukās pasēdēšanas Braku saimes istabā notika aktivitātes plašajā muzeja teritorijā. Rijā rosījās divi jautri velniņi (praulēnietes Inese Kolneja un Brigita Erele), aicinot iz-

veidot velnišķīgu mākslas darbu, pūšot speciālos burbuļus un veicot vēl daudzas citas draiskulības. Pirtīnā Tomuļa māte (Ināra Strazdiņa) un viņas palīgi klāstīja ūdeņu gudrības. Vai zinājāt, ka pret bezmiegu, plaušu, nieru, aknu kaitēm ir blodā jāielej auksts ūdens, lai sniegtos līdz ikriem, un jāmīnājas tajā 5 minūtes? Šādas un vēl citas gudrības zina pastāstīt tikai Tomuļa māte. Viņa prot arī labi nopērt un pat veicināt demogrāfiskās situācijas uzlabošanu, to viņa Muzeju naktī izmēģināja – uz galvošanu!

Saimes istabā noritēja jauka dziedāšana, kuru vadīja nu jau tik ļoti iemīļotā Vīta Krūmiņa. Daži uz Muzeju nakti nāca vien tāpēc, lai no sirds izdziedātos, citi pat iemanījās saimes istabā griezt vals! Šī muzikālā darbnīca darbojās visilgāk – vēl pusnaktī izskanēja pēdējā jautrā dziesma, un tad uz tikšanos nākamajos pasākumos!

Iecienīta Brakos ir nakts orientēšanās, kurā vislielākie palīgi ir Ērgļu vidusskolas skolēni un viņu pedagogi. 8. klase (audzinātāja I. Rone), kā ierasts, bija lieliski tiesneši startā un finišā, 6. klase (O. Elksne) bija izdomājusi daudzveidīgus pārbaudījumus pie Pirtsgravas avotiņa, 5. klase (M. Kovaļevska) veica gudrības pārbaudi Jāņkalniņā, 4. klase (S. Stankeviča) pie Pieminēkļa akmens aicināja minēt visdažādākos vārdus, kas ir saistīti ar ūdeņiem, 9. klase (I. Eņģe) bija iz-

domājuši neparastus uzdevumus Simtsoļu takā. Savukārt pie skulptūras „Edgars” rosījās Vestienas pamatskolas 8. klase (I. Strazdiņa), liekot veikt jautrus un smieklīgus pārbaudījumus. Pie Zibensšķeltā akmens skolotāja M. Breikša, B. Kaļva un R. Saleniece komandu dalībniekus rosināja kāpt uz akmens, lai katrs izteiktu spēka vārdus un saņemtu stipruma pilienu.

Muzeju nakti apmeklēja ne tikai ērgļenieši, daudzi bija mērojuši tālus ceļus no Tukuma, Jelgavas, Rīgas, Salaspils, Rēzeknes, Taurenas, Madlienas, Taurupes, Ogres, Cesvaines, Bērzaunes – pavisam kopā 430 dalībnieki, kuru vidū bija tik daudz jauniešu.

Zinta Saulīte,
Braku muzeja vadītāja

Muzeja nakts Sausnējā

Valda muzejs pēc lieliskā remonta pulcē arvien vairāk un vairāk apmeklētājus uz pasākumiem.

Viens tāds baudāms pasākums bija vēlā 25. maija vakarā, atzīmējot Rūdolfa Blaumaņa „Skroderdienu Silmačos” 110. gadadienu. Kā pastāstīja muzeja vadītāja Ilga, Sausnējas pagasta dramatiskais kolektīvs pirms 10 gadiem savu darbību uzsāka tieši ar šo uzvedumu.

Arī mana ģimene, zinot interesantos pasākumus Sausnējā, kārtējo reizi bija skatītāju rindās. Cēlo ozoļu parkā mums netraucēja pat uzmanīgā asinskārie odi, jo smejoties un aplaudējot bijām kustībā. Nevarēja nesmieties, jo vietējie skroderi atgādināja atkal un atkal, ka Blaumanis ir mūžam dzīvs. Arī

mums, skatītājiem, tika dota iespēja pamīloties ar garšīgajām pankūkām, ko tik kāri “bāza vaigos” Bebene un Tomuļša. Malači līnijdeju meitenes! Tik jauki sadejojušās kopā ar kaimiņpagasta dejojājam no Vietalvas. Priecēja arī “Pīlādžiša” dziedājums.

Vakara noslēgumā visi kopā baudījām garšīgu, muzeja pagalmā uz ugunsкура vārītu putrainu biežputru ar “circeņiem”.

Aicinu – brauciet un apmeklējiet muzeju. Nenožēlosiet! Man ir žēl to vietējo sausnējiņu, kuri neredzēja un nebaudīja muzeja nakts jestrumu.

Uz tikšanos citos pasākumos!

Terēza Kārķla, skatītāja no kaimiņnovada

MUZEJU NAKTS „MEŅĢEĻOS”

19. maijā, jau septīto gadu Brāļu Jurjānu memoriālajā muzejā „Meņģeļi” tika aizvadīta „Muzeju nakts”, kuras devīze bija „Zilā krāsa – jūra”. Jau krietnu laiku iepriekš notika sagatavošanās darbi – meklēti tērpi, gādāti dažādi jūras aksesuāri, lai Muzeju naktī „Meņģeļu” klētiņa pārtaptu par kuģi un pagalmā būtu redzami zvejas tīkli un mурdi.

„Meņģeļi” ir vieta, kurā jāskan mūzikai, tāpēc arī Muzeju nakts pasākums iesākās ar koncertu „Pūt, vējiņi!”. Skaņīgākās latviešu tautasdziesmas un arī mūsdienu dziesmas par ezeriem, jūrām, ūdeņiem un zilo krāsu izdziedāja Ērgļu bērnu vokā-

lie ansambli „Kipari”, „Čikasas”, „Harmoniskais TRIO” un Jumurdas sieviešu vokālais ansamblis (vadītāja Ieva Vīlnīte). Ar dziesmām un emocionālu iestudējumu „Meņģeļos” bija ieradies arī jauniešu komanda no Septītās dienas adventistu draudzes. Uz kuģa neiztikām bez kapteiņa, kurš publikai uzdeva dažādus jautājumus par Baltijas jūru, ostām, ezeriem un zivīm.

Pēc koncerta katrs apmeklētājs bija laipni aicināts apskatīt muzeja vadītājas izveidoto izstādi „Pulgošņa ezera zivis”, kuru papildināja bērnu zīmējumi „Neparastais loms”. Kopumā izstādē varēja apskatīt 94

neparastus lomus, kurus bija zīmējuši bērni no Ērgļiem – pirmsskolas iestādes „Pienenīte”, sākumskolas, vidusskolas, mākslas skolas un arodskolas. Par pašiem interesantākajiem tika atzīti Madaras Purviņas, Elīzas Madsenas, Signes Solovjevas, Laumas Začas, Martas Simonas Štilas, Montas Masaļskas, Beātes Rūnikas un Sintijas Zābakas zīmētie darbiņi. Specbalvu par muzikālāko zivi saņēma Kristiāna Purviņa. Balvu arodskolas grupā saņēma arī Santa Valere, Egils Leimanis un skolotāja Kristīne Lūse par milzīgu haizivi vārdā „Rupucīte”.

Tomēr vislielākā jautrība bija no-

vērojama muzeja pagalmā, kur 12 dažādos norises punktos, bija iespēja izbaudīt makšķernieka grūto ceļu, lai tiktu pie lielā loma. Bija gan jāvingro, gan jānoķer milzīgās sliekas un jāuztaisa pašam sava makšķere, gan jācīnās ar citu makšķernieku par vietu uz laipas, jāatmin dziesma un jāķer zivis, kuras pēc tam ar ķeru jāved „mājās”. Toties, lai varētu uzvārt zupu, bija jāzāgē malka, jānes ūdens un grozos jāsamet kartupeļi. Un tad jau klāt jaukākais mirklis – uz ugunsкура vārīta zivju zupa, par kuru bija parūpējušies muzeja darbinieki Inta un Kārlis. Dažs dalībnieks bija tā iekarsis ar makšķerēšanas procesu, ka, tiekot līdz zivju zupai, jau to vairs pat nepagaršoja. Tas liecina tikai to, ka daudziem svarīgāka bija pati darbošanās.

Kad atraktīvā daļa bija beigusies un lielākā daļa dalībnieku jau bija devušies mājās, muzejā tomēr ieradās vēl pāris ģimenītes ar bērniem un pasākums turpinājās dzīvojamā mājā, kur viesi tika cienāti ar zivju zupu, tika dziedātas dziesmas un pat uzdejojots.

Milzīgs paldies visiem muzeja palīgiem – Ērgļu vidusskolas sākumskolas 1., 2., 3. klašu skolotājiem, skolēniem un viņu vecākiem, dziedošo ansambļu dalībniekiem un visiem, visiem pārējiem, kuri palīdzēja pasākuma tapšanā!

Uz tikšanos nākamgad, kad Muzeju nakts moto būs: “Zaļā krāsa – mežs!”.

Ieva Vīlnīte, Brāļu Jurjānu memoriālā muzeja „Meņģeļi” vadītāja

1.a klases skolēnu sajūsmas vārdi par aizvadīto Muzeju nakts pasākumu „Meņģeļos”

Man visvairāk patika, kad bija ļoti lieli zābaki un jāiet apkārt lielam akmenim un man vēl patika, kad dziedāja un smuki dejoja.

Ieva

Man ļoti patika taisīt makšķeri un klausīties koncertu.

Mareks

Es gribētu aizbraukt uz Meņģeļiem vēlreiz. Es gribu ieiet iekšā Meņģeļu muzejā. Man tur patika, kad bijām ziemā.

Aleksis

Man Meņģeļu muzeju naktī patika mest kartupeļus grozā un arī kauties ar maisiem.

Toms

Man ļoti patika maisu kaušana.

Telma

Man patika, kur cīnās ar maisiem un jātaisa makšķeres un garšoja zivju zupa.

Dāvis

Patika skriet stafetes, patika koncerts, patika, kad es dabūju balvu zīmējumu konkursā, man patika visgaršīgākais 12. punkts – zivju zupa.

Elīza

Es gribētu vēlreiz aizbraukt uz Meņģeļiem. Man tur patika. Tur var izskrieties. Tur ir lielais akmens. Tur varēja meklēt desas, un man tas patika. Vispār tur ir forši.

Samanta

Es gribētu, lai būtu vēl viena Muzeju nakts. Man patika cīnīties ar maisiem.

Valts

